

Militære straffesager

Love & bestemmelser 2023

Auditørkorpsets
afdelingsmærke

Indhold

FORORD

1. MILITÆR STRAFFELOV M.V.

Militær straffelov	7
Bekendtgørelse nr. 220 af 20. marts 2009 om promillegrænser på særlige områder for tjeneste i forsvaret	13
Cirkulære nr. 9224 af 7. april 2006 om foranstående og overordnet personels modtagelse af gave, pengelån eller anden fordel mv.	15
Oversigt over vejledende bødetakster	17

2. MILITÆR RETSPLEJELOV M.V.

Militær retsplejelov	19
Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022 af lov om rettens pleje	22
Bekendtgørelse nr. 981 af 26. september 2006 om udsættelse og benådning af fængselsstraffe og om fuldbyrdelse af bødestrafte i militære straffesager	24
Bekendtgørelse nr. 1109 af 4. november 2005 om militære myndigheders adgang til at foretage uopsættelige efterforskningsskridt i tilfælde, hvor auditørens afgørelse ikke kan indhentes	25
Vejledning om militære myndigheders adgang til at foretage efterforskningsskridt i militære straffesager.	26

3. MILITÆR DISCIPLINARLOV M.V.

Militær disciplinarlov	35
Bekendtgørelse nr. 704 af 8. juni 2023 om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område	39

Vejledning om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område oktober 2023	41
Bekendtgørelse nr. 1118 af 23. november 2005 om disciplinarnævn	49
Bekendtgørelse nr. 1119 af 23. november 2005 om compensation ved ophævelse eller formildelse af udståede disciplinarmidler	51
Bekendtgørelse nr. 1169 af 7. december 2005 om anvendelse af disciplinarmidler i forsvaret	52
 4. ANDRE CIRKULÆRER M.V.	
Cirkulære nr. 9723 af 27. september 2021 om indberetning af straffesager mod offentligt ansatte m.v.	55
Cirkulære nr. 91457 af 30. juni 2014 om behandling af erstatningssager i Forsvaret (uddrag)	58
Cirkulære nr. 9893 af 13. oktober 2006 om indberetning om militære straffesager	59
Cirkulære nr. 9036 af 20. januar 2006 om tjenestebestemmelser for forsvarets militære og civile personel	60
Cirkulære nr. 25000 af 31. marts 1997 om underretning om begivenheder i forsvaret, der kan medføre medieomtale	62
Cirkulære nr. 25030 af 27. april 1994 om underretning af Forsvarets Auditørkorps i arbejdsskadesager	62

5. KONTAKTOPLYSNINGER M.V.

Forord

Justitia

Bronzeskulptur af billedhugger Jette Vohlert.
Vestre Landsret.
Foto: Flyvevåbnets Fototjeneste.

Denne lovsamling indeholder de vigtigste love og bestemmelser, der gælder for behandlingen af militære straffesager. Lovsamlingen omfatter således militær straffelov, militær retsplejelov og militær disciplinarlov med tilhørende bekendtgørelser og cirkulærer mv.

I lovsamlingen er indarbejdet lovændringer til og med 1. juli 2023 og efterfølgende administrative forskrifter til og med 31. oktober 2023.

Lovsamlingen omfatter ikke den militære anklagemyndigheds særlige interne bestemmelser om behandlingen af militære straffesager, herunder blandt andet forelæggelsesregler, bestemmelser om kvalitetssikring samt vejledning om sontring mellem militær straffelov og militær disciplinarlov. Disse forskrifter må søges i de relevante interne forskrifter mv., der til dels er tilgængelige i Retsinformation.

Lovsamlingen ajourføres løbende og er tilgængelig på www.fauk.dk og på Forsvarsministeriets concernfælles intranet.

København, november 2023

Lars Stevnsborg
Generalauditør

1. Militær straffelov m.v.

Militær straffelov

Lov nr. 530 af 24. juni 2005 med senere ændringer:

LBK nr. 667 af 20. juni 2006 (Bekendtgørelse af lov om forsvarets personel) – udelades.

Lov nr. 494 af 17. juni 2008, § 2 (Strafskærpelse for tortur). I kraft pr. 1. juli 2008.

Lov nr. 1550 af 19. december 2017, § 1 (Anvendelsesområde i forhold til tjenstgørende militært personel m.v.). I kraft pr. 1. januar 2018.

Lov nr. 708 af 8. juni 2018 om ændring af lov om politiets virksomhed, retsplejeloven, lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v. og militær straffelov (Forsvarets bistand til politiet og udvidelse af politiklageordningen m.v.). I kraft pr. 1. juli 2018, dog fastsætter Justitsministeren efter forhandling med forsvarsministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, nr. 2 (ophævelse af § 15 i lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 582 af 24. maj 2017).

Ændringslovene er indarbejdet i denne tekst uden nærmere angivelse, herunder af ikrafttræden mv.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1 Almindelig del

§ 1. Loven finder anvendelse på tjenstgørende militært personel inden for Forsvarsministeriets område og hjemsendt militært personel inden for Forsvarsmini-

steriets område med hensyn til militære pligter, som påhviler det efter hjemsendelsen.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på udenlandsk militært personel, der er interneret her i landet, og andre personer, der efter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behandling som militærpersoner.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for forhold begået af tjenstgørende militært personel inden for Forsvarsministeriets område, i forbindelse med at personalet yder bistand til politiet efter §§ 24 a-24 d i lov om politiets virksomhed.

§ 2. Under væbnet konflikt finder loven endvidere anvendelse på

- 1) enhver, der gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette,
- 2) krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster, og
- 3) enhver, der gør sig skyldig i overtrædelse af denne lovs §§ 28-34 og 36-38.

§ 3. Loven finder anvendelse på lovovertrædelser, der begås i og uden for den danske stat.

§ 4. Loven finder også anvendelse på lovovertrædelser, der begås mod andre landes militære styrker, som samvirker med danske militære styrker.

§ 5. Under dansk straffemyndighed, jf. straffelovens §§ 6-12, hører endvidere overtrædelser af §§ 28-30 og 32, der er foretaget under væbnet konflikt uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme, medmindre andet følger af almindelige folkeretlige regler.

Stk. 2. Under dansk straffemyndighed hører endvidere overtrædelser af §§ 36 og 38, der er foretaget uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme, når overtrædelserne er begået over for dansk militært personel eller personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2.

§ 6. Overtrædelser af denne lov straffes, når de er begået forsætligt eller af grov uagtsomhed, medmindre andet følger af de enkelte bestemmelser.

§ 7. Straffelovens § 13, stk. 3, anvendes på handlinger, som er nødvendige for at tilvejebringe lydighed eller opretholde orden.

§ 8. Den, der efter §§ 1 og 2 ikke er omfattet af loven, straffes kun for medvirken til overtrædelse af bestemmelser i loven, hvis lovovertrædelsen kan medføre straf af fængsel i 4 år eller derover.

Stk. 2. Der kan under tilsvarende betingelser som nævnt i stk. 1 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel for medvirken til overtrædelse af denne lov.

§ 9. Det forhold, at en strafbar handling er begået efter ordre fra en overordnet, fritager ikke den, som har begået handlingen, for strafansvar, medmindre denne var forpligtet til at adlyde ordrer fra den overordnede og ikke vidste, at ordren var ulovlig, og ordren ikke var åbenbart ulovlig.

§ 10. Lovens bestemmelser for væbnet konflikt finder anvendelse, når danske styrker i eller uden for riget er i væbnet konflikt, eller der er givet meddelelse herom efter stk. 2 eller stk. 3.

Stk. 2. Under truende udsigt til væbnet konflikt kan forsvarsministeren offentliggøre meddelelse om, at lovens bestemmelser for væbnet konflikt finder anvendelse.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan i forbindelse med udsendelse af danske styrker uden for rigets grænser bemyndige chefen for den udsendte styrke til under truende udsigt til væbnet konflikt at meddele, at lovens bestemmelser for væbnet konflikt finder anvendelse for styrken.

§ 10 a. Når en lovovertrædelse er omfattet af denne lovs § 27 a, indtræder forældelse ikke.

Kapitel 2

Speciel del

Pligter som underordnet

§ 11. Den, der undlader at efterkomme en tjenstlig ordre fra en overordnet eller vagt, eller som efterkommer ordren på klart utilfredsstillende måde, straffes i grove tilfælde for ulydighed med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Straffen kan ved forsætlig overtrædelse stige til fængsel i 3 år, når ulydigheden er af særlig grov karakter, navnlig når den har medført betydelig skade eller fare eller har været egnet til at svække lydigheden hos andre tilstedeværende. Er ulydigheden forbundet med vold mod overordnet eller vagt, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 3. Under væbnet konflikt kan straffen ved forsætlig overtrædelse stige til fængsel i 10 år.

§ 12. Udviser flere i forening forsætligt ulydighed, eller bruger de magt, vold eller trussel om vold mod overordnet eller vagt, straffes de for mytteri med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Under væbnet konflikt kan straffen stige til fængsel på livstid.

§ 13. Den, der forsætligt ved handling eller i ord groft krænker en foranstående eller vagt, straffes for respektstridig opførsel med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 14. Straffen efter §§ 11-13 kan nedsættes eller bortfalde, når den foranstående eller vagten ved sin adfærd har givet anledning til lovovertrædelsen.

Pligter som overordnet og sideordnet m.v.

§ 15. Den overordnede, som forsætligt ved forskelsbehandling, chikane eller på tilsvarende måde forfølger en eller flere underordnede, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 16. Den foranstående, der fra efterstående uberettiget modtager gave, pengelån eller anden fordel, straffes for misbrug af stilling med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 17. Den overordnede, der forsætligt undlader at gribe ind over for en underordnets krænkende behandling af dennes underordnede eller sideordnede, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 18. Den overordnede, der forsætligt ved handling eller i ord groft krænker en underordnet, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 19. Den, der udsætter en sideordnet for særlig krænkende behandling, herunder for nedværdigende ritualer, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Rusmidler m.v.

§ 20. Den, der ved indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer, opstemmende eller bedøvende midler eller på lignende måde har bragt sig i en tilstand, hvor vedkommende ikke er i stand til at varetage sin tjeneste på fuldt forsvarlig måde, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 21. Forsvarsministeren kan fastsætte bestemmelser om promillegrænser på særlige områder for tjeneste i forsvaret, navnlig når sikkerhedsmæssige forhold kan begrunde det. Forsvarsministeren kan herunder bemyndige militære myndigheder til at fastsætte promillegrænser i særlige situationer. Overtrædelse af sådanne promillegrænser straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 22. Den, der i tjenesten eller på militært område er i besiddelse af euforiserende stoffer, jf. lov om euforiserende stoffer, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det samme gælder den, der indtager sådanne stoffer i tjenesten eller på militært område.

§ 23. Den, der forstyrrer den offentlige orden, eller som viser sig synligt påvirket af de i § 20 nævnte årsager, og som gennem sin

påklædning el. lign. klart viser at høre til forsvaret, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, der i forbindelse med tjeneste i udlandet forstyrrer den offentlige orden, eller som viser sig synligt påvirket af de i stk. 1 nævnte årsager, straffes med bøde. Under særlig skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i 1 år.

Andre pligtforsømmelser

§ 24. Den, der groft tilsidesætter sine pligter som vagt, straffes for vagtforseelse med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 3 år, når forholdet er af særlig grov karakter, navnlig når det har medført betydelig skade eller fare eller har givet anledning til, at der er begået en forbrydelse.

Stk. 3. Under væbnet konflikt kan straffen ved forsætlig overtrædelse stige til fængsel i 10 år.

§ 25. Den, der uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet eller udebliver fra tjenesten, straffes i grove tilfælde for udeblivelse med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt unddrager sig tjeneste ved at påføre sig sygdom eller legemsskade, foregive sygdom eller benytte andre midler, der er beregnet på at vildlede myndighederne.

Stk. 3. Ved forsætlig udeblivelse kan straffen stige til fængsel i 3 år, når udeblivelsen er af særlig grov karakter, navnlig når gerningsmanden må antages at have til hensigt at udeblive permanent, eller når udeblivelsen har medført betydelig skade eller fare.

Stk. 4. Under væbnet konflikt kan straffen ved forsætlig overtrædelse af stk. 1 og 2 stige til fængsel i 10 år.

§ 26. Den, der bevirker, at ting, der tilhører det militære forsvar, bortkommer, ødelægges eller beskadiges, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Ved forsætlig overtrædelse af stk. 1 kan straffen under særlig skærpende omstændigheder stige til fængsel i 6 år.

§ 27. Den, der i øvrigt groft tilsidesætter sine pligter i tjenesten, straffes for pligtforsømmelse med bøde eller fængsel indtil 3 måneder.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 1 år, når pligtforsømmelsen er af særlig grov karakter, eller når den har medført betydelig skade eller fare.

Stk. 3. Under væbnet konflikt kan straffen ved forsætlig overtrædelse stige til fængsel i 3 år.

§ 27 a. Ved fastsættelse af straf for en overtrædelse af denne lov skal det indgå som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået ved tortur.

Stk. 2. Overtrædelsen anses for begået ved tortur, hvis den er begået i udøvelsen af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv ved at tilføje en anden person skade på legeme eller helbred eller stærk fysisk eller psykisk smerte eller lidelse

- 1) for at skaffe oplysninger eller en tilståelse fra nogen,
- 2) for at afstraffe, skræmme eller tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget eller
- 3) på grund af den pågældendes politiske overbevisning, køn, race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

*Forbrydelser mod forsvarsmagtens
kampdygtighed*

§ 28. For krigsforræderi straffes med fængsel indtil på livstid den, der forsætligt under væbnet konflikt eller under truende udsigt hertil for at gavne fjenden eller skade det danske militære forsvar

- 1) søger at opnå, at tropper, materiel, territorium eller infrastruktur bringes under fjendens kontrol eller ikke kommer dansk militært forsvar til nytte,
- 2) forleder til mytteri, overgivelse eller overløben til fjenden eller udbreder oprørske eller fjendtlige opråb i det danske militære forsvar,
- 3) ødelægger infrastruktur eller på anden måde søger at skade det danske militære forsvars kommunikationsmuligheder,
- 4) giver fjenden underretning om det danske militære forsvars forhold, herunder forhold vedrørende kommunikations- eller informationssikkerhed,
- 5) vejleder fjenden eller vildleder nogen del af dansk militært forsvar,
- 6) undlader at udføre en ordre,
- 7) giver falsk melding,
- 8) hjælper krigsfanger til flugt eller
- 9) gør sig skyldig i noget forhold, der må sidestilles med et af de nævnte.

§ 29. For spionage straffes med fængsel indtil på livstid den, der hemmeligt eller under falsk påskud tilvejebringer eller søger at tilvejebringe oplysninger på det militære forsvars operationsfelt for at meddele dem til fjenden.

Stk. 2. En spion fra fjendtlige væbnede styrker, som efter at være vendt tilbage til egne styrker senere tages til fange, behandles som krigsfange og drages ikke til ansvar for den tidligere gennemførte spionage.

§ 30. Den, der forsætligt foretager ændringer af eller erstatter ammunition eller andet krigsmateriel på en sådan måde, at virkningen forringes eller udebliver, eller personer udsættes for fare, straffes med fængsel indtil 8 år.

Stk. 2. Hvis gerningsmanden indser, at ændringen m.v. kan få virkning under væbnet konflikt, kan straffen stige til fængsel i 12 år.

Stk. 3. Er forholdet begået under væbnet konflikt, kan straffen stige til fængsel indtil på livstid.

§ 31. Den, der under kamp, eller når kamp forestår, forsætligt på pligtstridig måde søger at unddrage sig faren eller søger at fremkalde overgivelse, straffes med fængsel indtil 12 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der under væbnet konflikt forsætligt ved pligtstridigt forhold bidrager til, at modpartens foretagender fremmes, eller at dansk militært forsvar skades eller udsættes for fare, eller som efterlader våben, ammunition eller andet materiel.

Stk. 3. Overtræder en befalingsmand stk. 2 ved unødvendigt at opgive sin post eller overgive sig til modparten eller ved at handle som nævnt i stk. 1, kan straffen stige til fængsel på livstid.

Stk. 4. Groft uagtsomme overtrædelser af stk. 2 og 3 straffes med fængsel indtil 4 år.

§ 32. Den, der forsætligt røber en militær hemmelighed, hvis afsløring kan skade landets forsvar, hvis fremmede magter eller styrker får kendskab hertil, straffes med fængsel indtil 8 år. Straffen kan stige til fængsel i 12 år, når forholdet er af særlig grov karakter, navnlig når det har medført betydelig skade eller fare. Begås handlingen under væbnet konflikt eller under truende

udsigt hertil, kan straffen stige til fængsel på livstid.

Stk. 2. Den, der uberettiget skaffer sig oplysning om sådanne hemmeligheder, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år. Sker det under væbnet konflikt eller under truende udsigt hertil, kan straffen stige til fængsel i 10 år.

Stk. 3. Den, der groft uagtsomt overtræder stk. 1 eller 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Sker det under væbnet konflikt eller under truende udsigt hertil, kan straffen stige til fængsel i 4 år.

§ 33. Den, som er vidende om, at mytteri, krigsforræderi eller anden for det militære forsvar farlig forbrydelse tilsigtes begået, og som forsætligt undlader at gøre, hvad der står i vedkommendes magt for at forebygge forbrydelsen eller dens følger, om fornødent ved anmeldelse, straffes, hvis forbrydelsen bliver begået eller forsøges begået, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Stk. 2. Den, der undlader at foretage sådanne forebyggelseshandlinger, straffes dog ikke, hvis deres foretagelse for vedkommende selv eller dennes nærmeste ville medføre fare for liv, helbred eller velfærd.

§ 34. Den, der under væbnet konflikt inden for det militære forsvar forsætligt foretager handlinger, som er egnet til dér at fremkalde modløshed, straffes med fængsel indtil 4 år.

§ 35. Den, der forsætligt under væbnet konflikt uden tilladelse sætter sig i forbindelse med nogen, der hører til modparten eller befinder sig på modpartens område, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Er der derved meddelt oplysninger, der kan være af værdi for

modparten, kan straffen stige til fængsel i 4 år.

Andre forbrydelser under væbnet konflikt

§ 36. Den, som under væbnet konflikt forsætligt misbruger eller ikke respekterer kendetegn eller betegnelse, som er forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge, straffes med fængsel indtil på livstid.

Stk. 2. På tilsvarende måde straffes den, der forsætligt bruger krigsmiddel eller fremgangsmåde, hvis anvendelse er i strid med en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst eller med folkeretlig sædvaneret.

§ 37. For plyndring straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding under udnyttelse af krigsfrygten eller frygten for de styrker, som den pågældende tilhører, forsætligt

- 1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
- 2) bringer en stjålet ting i sikkerhed eller
- 3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når plyndringen er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af dens særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

§ 38. Den, der forsætligt under væbnet konflikt uberettiget tilegner sig ting fra en person, som er dræbt ved krigshandling,

straffes for ligrøveri med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 6 år, når forholdet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af omfanget eller udførelsesmåden.

§ 39. (udelades).

Ikrafttræden m.v.

§ 40. Denne lov træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Samtidig ophæves militær straffelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 30. september 1987.

§ 41. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 24. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Søren Gade

Bekendtgørelse nr. 220 af 20. marts 2009 om promillegrænser på særlige områder for tjeneste i forsvaret

I medfør af § 21 i lov nr. 530 af 24. juni 2005 om militær straffelov fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse fastlægger promillegrænser for særlige områder for tjeneste i forsvaret.

Stk. 2. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på personel omfattet af militær straffelov, der varetager konkrete opgaver, befinder sig i en situation eller på et geografisk område, som stiller særlige krav til personellets omhu og agtpågivenhed, især hvor sikkerhedsmæssige grunde gør sig gældende.

Stk. 3. Ved afgrænsningen af bekendtgørelsens anvendelsesområde, finder forsvarets interne bestemmelser anvendelse.

§ 2. Tjenestegørende personel, der har en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger 0,5 promille, må ikke udføre opgaver inden for følgende områder:

1) Kørsel med motordrevet køretøj på militære områder, der ikke er omfattet af færdslovens bestemmelser, eller kørsel med motordrevet militært køretøj i udlandet. Er der i det pågældende land fastsat en lavere promillegrænse, vil denne være gældende.

2) Omgang med farlige kemiske stoffer eller produkter, for hvilke der i brugsanvisninger eller arbejdsbrugsanvisninger (ABA) er fastlagt sikkerhedsbestemmelser.

3) Lægefaglig- og sundhedstjeneste, herunder håndtering af stoffer eller produkter indeholdende smittefarlige mikroorganismer.

4) Deltagelse i militær øvelsesaktivitet, der er beskrevet i øvelsesordrer eller befalinger.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis opgaven er omfattet af §§ 4 – 6.

§ 3. Tjenestegørende personel, der har en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger 0,5 promille, må ikke skaffe sig adgang til eller opholde sig på militært øvelsesterræn, når militær virksomhed afholdes i terrænet.

§ 4. Tjenestegørende personel, der har en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger 0,2 promille, må ikke udføre opgaver inden for følgende områder:

- 1) Vagttjeneste, såfremt funktionen er beskrevet i reglementer, instrukser eller lignende, eller er pålagt ved en konkret mundtlig ordre.
- 2) Skarpskydning og omgang med skarp-ladte våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 3) Omgang med farlige kemiske stoffer, der hører til en af følgende fareklasser:
 - a) Meget giftig, der mærkes Tx.
 - b) Giftig, der mærkes T.
 - c) Ættsende, der mærkes C.
 - d) Eksplosiv, der mærkes E.
- 4) Omgang med stoffer eller produkter indeholdende radioaktivt materiale.
- 5) Klargøring og betjening af samt kørsel med pansrede køretøjer og disses tekniske systemer, herunder våbensystemer m.m.
- 6) Betjening af mekanisk, elektrisk eller hydraulisk maskineri, tunge våben og platforme, entreprenørmaskiner og værktøjer, for hvilke der er fastsat krav om specifik uddannelse eller omskoling forud for betjening, og hvor der i betjeningsvejledninger er angivet særlige sikkerhedsbestemmelser.
- 7) Betjening af eller besætningsmæssige opgaver under flyvning med forsvarets luftfartøjer, herunder kommunikation med eller kontrol af luftfartøjer.
- 8) Klargøring og kontrol af eller arbejde med luftfartøjer, herunder komponenter, som er monteret eller skal monteres i eller på luftfartøjer.

9) Klargøring af, sejlads med og afrigning af forsvarets skibe.

10) Træning, klargøring og udførelse af dykkeroperationer.

11) Træning, klargøring og udførelse af faldskærmsoperationer.

12) Træning, klargøring og udførelse af røgdykkertjeneste.

13) Støtte til og deltagelse i redningsopgaver, førstehjælp, sanitetsopgaver og lignende opgaver.

§ 5. Tjenestegørende personel, der har en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger 0,2 promille, må ikke skaffe sig adgang til eller opholde sig på følgende områder:

- 1) Forsvarets afspærrede skydeområder.
- 2) Flyvestationers manøvreområder, flyoperative enhedsområder eller andre permanente eller midlertidige start- og landingsområder, mens flyvning pågår. Tjenestegørende personel, der er flypassagerer, er ikke omfattet.
- 3) Ammunitionsdepoter.
- 4) Brændstofdepoter.

§ 6. Forsvarskommandoen og de operative kommandoer eller den af disse myndigheder udpegede chef for en udsendt enhed kan fastsætte promillegrænser på 0,5 eller 0,2 promille, hvor dette kan begrundes i særlige sikkerhedsmæssige forhold, herunder ved indsættelse i internationale operationer eller ved skærpet beredskab.

§ 7. Ved højtider og særlige begivenheder samt ved andre begivenheder af traditions-mæssig karakter, hvor de aktuelle sikkerhedsmæssige forhold ikke er til hinder herfor, kan chefen for en myndighed eller en enhed eller dennes stedfortræder dispensere fra promillegrænsen i § 4, nr. 1 og nr. 9 samt § 5, nr. 2 nævnte tilfælde, således at promillegrænsen kan forhøjes til 0,5 promille.

§ 8. I helt særlige tilfælde, hvor hensynet til f.eks. menneskeliv eller væsentlige samfundsværdier nødvendiggør dette, kan chefen for en myndighed eller en enhed tillade, at tjenestegørende personel udfører opgaver som anført i § 2 og § 4 eller skaffer sig adgang til eller opholde sig på områder nævnt i § 3 med en højere promille end anført i disse paragraffer. Forud for meddelelse af en sådan dispensation, skal der så vidt muligt indhentes tilladelse hertil fra Forsvarskommandoen eller de respektive operative kommandoer. Er dette ikke muligt, skal forholdet efterfølgende indberettes til Forsvarskommandoen ad kommandovejen.

§ 9. Overtrædelse af promillegrænser fastsat i denne bekendtgørelse eller i medfør af denne straffes efter militær straffelovs § 21 med bøde eller fængsel i indtil 1 år.

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2009.

Forsvarsministeriet, den 20. marts 2009

Søren Gade

/ Pernille R. Eriksen

Cirkulære nr. 9224 af 7. april 2006 om foranstående og overordnet personels modtagelse af gave, pengelån eller anden fordel mv.

§ 1. I tilknytning til militær straffelov, lov nr. 530 2005, § 16, fastsættes herved bestemmelser om foranstående og overordnet personels modtagelse af gave, pengelån eller anden fordel.

§ 2. En foranstående eller overordnet må ikke fra en efterstående eller underordnet uberettiget modtage gave, pengelån eller anden fordel, herunder vennetjeneste.

Stk. 2. En ydelse som nævnt i stk. 1 er uberettiget, når den er egnet til at kompromitere kommandoforholdet eller til at bringe parterne i et afhængighedsforhold.

Stk. 3. Sædvanlige lejlighedsgaver f.eks. i forbindelse med jubilæum, fødselsdage og lignende anses ikke for uberettigede. Det samme gælder vennetjenester af bagatelagtig karakter.

§ 3. En foranstående eller overordnet må ikke træffe aftale med en efterstående eller underordnet om, at denne uberettiget udfører personlige tjenesteydelser for den foranstående eller overordnede, heller ikke mod betaling, vederlag eller anden form for belønning.

Stk. 2. En personlig tjenesteydelse som nævnt i stk. 1 er uberettiget under de omstændigheder, der er nævnt i § 2, stk. 2.

§ 4. En foranstående eller overordnet må ikke beordre en efterstående eller underordnet til uberettiget at udføre personlige tjenesteydelser for sig, jf. dog § 5, heller ikke mod betaling, vederlag eller anden form for belønning. *Stk. 2.* En personlig tjenesteydelse som

nævnt i stk. 1 er uberettiget under de omstændigheder, der er nævnt i § 2, stk. 2.

§ 5. Under deltagelse i øvelse, under midlertidigt fravær fra det faste tjenestested, ved tjeneste i skibe under kommando, ved udsendelse af danske styrker uden for rigets grænser samt under væbnet konflikt eller ekstraordinære forhold kan en overordnet – når tjenstlige hensyn taler derfor – pålægge underordnede at udføre personlige tjenesteydelser for sig inden for tjenestetiden. Sådanne ydelser skal have en naturlig sammenhæng med varetagelse af tjenesten for ikke at anses for uberettigede efter § 4, stk. 2.

§ 6. Denne Kundgørelse træder i kraft pr. 1. maj 2006. Samtidig ophæves Kundgørelse for Forsvaret B 7-1 af 1. juli 1989.

Forsvarsministeriet, den 7. april 2006

P.M.V.

E.B.

Peter Wass
kontorchef

Oversigt over vejledende bødetakster

(Bilag til Generalauditør Meddelelse nr. 2/2020)

Taksterne for overtrædelse af militær straffelov § 25 er revideret pr. 1. april 2015 i overensstemmelse med udmålingsprincipperne for udeblivelse fra civil værnepligt, jf. herved Rigsadvokatmeddelelsens afsnit ”Overtrædelse af værnepligtsloven m.v.”

1. Bødestørrelsen for de bestemmelser i militær straffelov, der har pendants i militær disciplinarlov

<u>Bestemmelse</u>	<u>Vejledende takst</u>
§ 11 (ulydighed)	2.500 kr.
§ 13 (respektstridig optræden)	1.500 kr.
§ 15 (forskelsbehandling)	2.000 kr.
§ 16 (uberettiget modtagelse af ydelser)	2.000 kr.
§ 17 (myndigheds ikke brug)	2.000 kr.
§ 18 (overordnetes krænkelse)	2.000 kr.
§ 19 (sideordnetes krænkelse)	2.000 kr.
§ 23 stk. 1 (offentlig uorden – synlig beruselse i DK)	1.000 kr.
§ 23 stk. 2 (offentlig uorden – synlig beruselse i udlandet)	2.000 kr.
§ 24 (vagtforseelse)	2.500 kr.
§ 25 (ulovligt fravær ved første mødedag) ¹	Første gang 1.500 kr. Anden gang 2.000 kr. Tredje gang 2.500 kr. Fjerde gang 3.000 kr. (5. gang nedlægges påstand om ubetinget frihedsstraf)
§ 25 (ulovligt fravær efter første mødedag, mere end 10 tjenstedages fravær)	2.500 kr.
§ 26 (militært hærværk)	Se Rigsadvokatmeddelelsens afsnit ”Strafpåstanden i sager

¹ Takster ændret ved cirkulæreskrivelse af 1. april 2015

§ 27 (pligtforsømmelse, groft uagtsomt)	om overtrædelse af straffeloven” 1.500 kr.
§ 27 (pligtforsømmelse, forsætligt)	2.500 kr.
§ 27 (§ 27 træder i stedet for særlovgivning)	For vejledende bødetakst henvises til den relevante særlovgivning, herunder Rigsadvokatmeddelelsen.

2. Bødestørrelsen for de bestemmelser i militær straffelov, der *ikke* har pendanter i militær disciplinarlov

<u>Bestemmelse</u>	<u>Vejledende takst</u>
§ 20 (påvirkethed i tjenesten)	2.500 kr.
Påvirkethed i tjenesten i forbindelse med vagt eller andre skærpende omstændigheder	3.500 kr.
§ 21 (overtrædelse af promillegrænser)	2.500 kr.
§ 22 (narko/euforiserende stoffer)	Se Rigsadvokatmeddelelsens afsnit ”Narkotika” med tillæg på 50 % af bødens størrelse.

3. Gentagelse (bortset fra overtrædelse af § 25, hvor der efter praksis er absolut kumulation i bødesager)

<u>2. gangstilfælde</u>	Tillæg på 50 %
<u>3. gangstilfælde</u>	Tillæg på 100 %

2. Militær retsplejelov m.v.

Militær retsplejelov

Lov nr. 531 af 24. juni 2005 med senere ændringer:

Lov nr. 538 af 08/06/2006, § 100 (Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love - Poli- og domstolsreform).

Lov nr. 639 af 12/06/2013, § 8 (Konsekvensændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen og af ændringer i forvaltningsloven og retsplejeloven).

Lov nr. 1550 af 19/12/2017, § 3 (Anvendelsesområde i forhold til tjenstgørende militært personel m.v.).

Lov nr. 410 af 25/04/2023, § 1 (Styrkelse af mulighederne for at pågribe militært personel, der er narkopåvirket i tjenesten).

Ændringslovene er indarbejdet i denne tekst uden nærmere angivelse, herunder af ikrafttræden mv.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Ved behandlingen af militære straffesager finder retsplejelovens regler om behandlingen af straffesager anvendelse, medmindre andet er bestemt.

§ 2. Militære straffesager er

- 1) sager om overtrædelse af militær straffelov mod personer, som efter §§ 1 og 2 i militær straffelov kan pådrage sig strafansvar for overtrædelse af denne lov,

- 2) sager om andre strafbare overtrædelser mod personer som nævnt i nr. 1, når lov-overtrædelsen vedrører tjenesten eller er begået i eller i anledning af tjenesten, på militært område eller i anvist kvarter, og
- 3) sager som nævnt under nr. 2 mod krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der tilbageholdes som bistand for krigsfanger, eller mod fremmede militærpersoner og andre personer, der er interneret her i landet, og som i henhold til mellemfolkelig overenskomst, som er tiltrådt af Danmark, har krav på behandling som krigsfanger.

Stk. 2. Loven gælder for de personer, der er nævnt i stk. 1, nr. 3, medmindre andet følger af de mellemfolkelige overenskomster, der gælder for behandlingen af dem.

§ 3. Hvis en person samtidig retsforfølges for flere forhold, som ikke alle påtales af den militære anklagemyndighed, sker retsforfølgningen under en militær straffesag. Er den militære og den almindelige anklagemyndighed enige, kan sagen behandles som en almindelig straffesag.

Stk. 2. Retsforfølges flere personer samtidig for et forhold, som ikke for alle sigtedes eller tiltaltes vedkommende hører under den militære anklagemyndighed, kan sagen i sin helhed behandles enten som militær eller almindelig straffesag, når den militære og den almindelige anklagemyndighed er enige om det.

§ 4. Hvis hensynet til den militære sikkerhed kræver det, kan retten beslutte,

- 1) at forhandlingen skal foregå for lukkede døre, jf. retsplejelovens § 29,

- 2) at dørene lukkes under den forhandling, der går forud for rettens kendelse om dør-lukning, jf. retsplejelovens § 29 c,
- 3) at retten til aktindsigt i domme og kendelser m.v. begrænses, jf. retsplejelovens § 41 b, stk. 3, § 41 c, stk. 4, og § 41 f, stk. 1, 3 og 5,
- 4) at forsvarerens og sigtedes ret til aktindsigt fraviges, jf. retsplejelovens § 729 c, stk. 1, og
- 5) at et vidne pålægges tavshedspligt, jf. retsplejelovens § 189.

Stk. 2. Hvis samme hensyn som nævnt i stk. 1 kræver det, kan auditøren beslutte,

- 1) at retten til aktindsigt i straffesager, der er afsluttet, begrænses, jf. retsplejelovens § 41 d, stk. 5,
- 2) at udlevering af kopi af anlageskrift eller retsmødebegæring begrænses, jf. retsplejelovens § 41 f, stk. 2,
- 3) at nægte samtykke til udlevering til sigtede eller andre af det materiale, som auditøren har tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen angår, jf. retsplejelovens § 729 a, stk. 3, og § 729 b, stk. 2,
- 4) at forsvareren meddeles pålæg om ikke at videregive de oplysninger, som forsvareren har modtaget fra auditøren, jf. retsplejelovens § 729 a, stk. 4, og
- 5) at retten til aktindsigt for den, der har været sigtet, i dokumenter, der vedrører sagen, begrænses, jf. retsplejelovens § 729 d, stk. 4.

§ 5. Domsforhandling kan foruden ved de retter, der er nævnt i retsplejelovens kapitel 63, foretages ved retten på det sted, hvor den tiltalte er tjenstgørende, eller hvor det skib, vedkommende hører til, er hjemmehørende eller har taget eller tager havn.

Stk. 2. Endvidere kan domsforhandlingen finde sted ved retten på det sted, hvor tiltalte på gerningstidspunktet var tjenstgørende, eller hvor det skib, vedkommende hørte til, var hjemmehørende.

§ 6. Generalauditøren og auditøren påtaler lovovertrædelser i sager, der skal behandles som militære straffesager.

Stk. 2. Ved efterforskningen af militære straffesager bistås auditøren af auditorfuldmægtige.

Stk. 3. Forsvarsministeren er generalauditøren og auditøren overordnet og fører tilsyn med disse.

§ 7. Ved behandlingen af militære straffesager varetager generalauditøren henholdsvis auditøren de opgaver, som efter retsplejeloven er henlagt til Rigsadvokaten henholdsvis statsadvokaterne og politidirektørerne, jf. dog § 9.

Stk. 2. Forsvarsministeren varetager de opgaver inden for den militære strafferetspleje, som efter retsplejeloven er henlagt til justitsministeren.

Stk. 3. Forsvarsministeren varetager i militære straffesager de opgaver, som efter lov om fuldbyrdelse af straf m.v. er tillagt justitsministeren om udsættelse og benådning af fængselsstraffe og om fuldbyrdelse af bødestrafte, jf. lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10 og § 90, stk. 2.

Stk. 4. Forsvarsministeren fastsætter i militære straffesager nærmere regler om den administrative behandling af sager om benådning og om behandlingen af sager om udsættelse af fængselsstraffe samt om den administrative behandling af sager om eftergivelse af bøder og behandlingen af sager om opkrævning af bøder.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at auditørens afgørelse om henstand med eller afdragsvis betaling af bøder ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 8. Militære myndigheder yder auditøren bistand.

Stk. 2. Politiet yder auditøren bistand under efterforskningen.

Stk. 3. Politiet kan af egen drift foretage uopsættelige efterforskningskridt i militære straffesager og skal i så fald straks underrette auditøren.

§ 9. I tilfælde, hvor det ikke på forhånd har været muligt at indhente auditørens bemyndigelse, kan militære myndigheder foretage ethvert uopsætteligt efterforskningskridt i militære straffesager. Auditøren skal straks underrettes herom.

Stk. 2. Generalauditøren fastsætter nærmere regler om de efterforskningskridt, der er nævnt i stk. 1, herunder hvilket militært personel der kan foretage disse.

§ 10. En overordnet kan anholde en underordnet, der udviser grov ulydighed eller groft respektstridig opførsel, hvis anholdelse skønnes nødvendig af hensyn til disciplinen.

§ 11. En sigtet kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at vedkommende har begået en overtrædelse af militær straffelov, som efter loven kan medføre fængselsstraf, og der er særlig grund til at antage, at sigtedes forbliven på fri fod vil virke alvorligt nedbrydende på disciplinen.

Stk. 2. Varetægtsfængsling efter stk. 1 kan højst udstrækkes til 7 dage.

Stk. 3. Varetægtsfængsling efter stk. 1 kan ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde.

§ 12. Er der begrundet mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der skal behandles som en militær straffesag, og som efter loven kan medføre frihedsstraf, kan der uden retskendelse foretages ransagning på militært område, hvis ransagningen er af væsentlig betydning for efterforskningen, dog ikke af tjeneste- og lejeboliger. Ransagning kan omfatte den beklædning, som de personer, hos hvem ransagningen foretages, er iført.

§ 13. Ved indgang til og udgang fra militært område kan militære myndigheder uden retskendelse foretage kontrol af indholdet af tøj, bagage, tasker m.v. og af transportmidler.

Stk. 2. I det omfang det er nødvendigt for at gennemføre kontrollen, kan genstande foreløbig tages i bevaring og personer

tilbageholdes. Militære myndigheder kan med henblik herpå anvende den nødvendige magt. Politiet yder efter anmodning militære myndigheder bistand hertil.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol efter stk. 1 og 2.

§ 14. Den frist på 24 timer, der er fastsat i retsplejelovens § 760, stk. 2, § 796, stk. 3, og § 806, stk. 3, kan ved tjeneste uden for landets grænser, ved orlogsskibe på togt eller i øvrigt under ekstraordinære forhold om nødvendigt udstrækkes i indtil 3 gange 24 timer.

§ 15. Auditøren og andre militære myndigheder kan til enhver tid kræve, at tjenstgørende militært personel inden for Forsvarsministeriets område, som fører motordrevet køretøj eller i øvrigt varetager opgaver, for hvilke der er fastsat særlige promillegrænser, afgiver udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.

Stk. 2. Nægter en person at afgive udåndings-, spyt- eller svedprøve eller at lade sine øjne besigtige, eller er vedkommende ikke i stand til at medvirke, kan vedkommende fremstilles til udtagelse af blodprøve og til afgivelse af urinprøve. Det samme gælder, hvis udåndings-, spyt- eller svedprøven eller øjenbesigtigelsen giver grund til at antage, at der foreligger en overtrædelse af militær straffelov § 20, en overskridelse af en promillegrænse fastsat i medfør af § 21 eller en overtrædelse af færdselslovens §§ 53 og 54.

Stk. 3. Er der begrundet mistanke om, at tjenstgørende militært personel inden for Forsvarsministeriets område gør tjeneste under indflydelse af euforiserende stoffer, kan pågældende fremstilles til udtagelse af blodprøve og til afgivelse af urinprøve.

§ 16. Meddelelse om anke eller kære af rettens afgørelse i en militær straffesag kan gives til en overordnet.

§ 17. Denne lov træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Samtidig ophæves militær retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 30. september 1987.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 24. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Søren Gade

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022 af lov om rettens pleje

Fjerde afsnit.
Anklagemyndigheden

Kapitel 10
Anklagemyndigheden

§ 95. De offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektørerne samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af straffesager.

§ 96. De offentlige anklageres opgave er i forbindelse med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. De offentlige anklagere skal fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader, og derved ikke blot påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

§ 97. Den, der efter kapitel 2 i forvaltningsloven må anses for inhabil i forhold til en bestemt sag, må ikke virke som anklager i sagen.

§ 98. Justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om de offentlige anklageres udførelse af deres opgaver.

Stk. 3. Justitsministeren kan give de offentlige anklagere pålæg vedrørende behandlingen af konkrete sager, herunder om at begynde eller fortsætte, undlade eller standse forfølgning. Et pålæg i medfør af denne bestemmelse om at begynde eller fortsætte, undlade eller standse forfølgning skal være skriftligt og ledsaget af en begrundelse. Endvidere skal Folketingets formand skriftligt underrettes om pålægget. Hvis de hensyn, der er nævnt i § 729 c, stk. 1, gør det påkrævet, kan underretning udsættes. Pålægget betragtes i relation til aktindsigt i medfør af §§ 729 a-d som materiale, politiet har tilvejebragt til brug for sagen.

Stk. 4. Justitsministeren behandler klager over afgørelser truffet af rigsadvokaten som 1. instans, jf. dog bestemmelsen i § 1018 e, stk. 4.

§ 99. Rigsadvokaten varetager udførelsen af straffesager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret.

Stk. 2. Rigsadvokaten er de øvrige offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse. Rigsadvokaten kan fastsætte bestemmelser og meddele pålæg efter regler svarende til § 98, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Rigsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af statsadvokaterne som 1. instans. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

§ 100. Til bistand for rigsadvokaten udnævnes en eller flere statsadvokater ved Højesteret.

Stk. 2. Rigsadvokaten kan bemyndige også andre til at virke som anklager ved Højesteret eller ved Den Særlige Klageret.

§ 101. Statsadvokaterne varetager udførelsen af straffesager ved landsretterne, jf. dog stk. 3. Rigsadvokaten kan bestemme, at statsadvokaterne inden for et nærmere afgrænset sagsområde indtil videre tillige varetager udførelsen af straffesager ved byretterne.

Stk. 2. Statsadvokaterne fører tilsyn med politidirektørernes behandling af straffesager og behandler klager over afgørelser truffet af politidirektørerne vedrørende strafforfølgning. Statsadvokaternes afgørelser i klagesager kan ikke påklages til rigsadvokaten og justitsministeren. Statsadvokaterne kan fastsætte bestemmelser og meddele pålæg efter regler svarende til § 98, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Rigsadvokaten kan bemyndige National Enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af § 110a, stk. 1.

§ 102. Fristen for klager efter § 98, stk. 4, § 99, stk. 3, 1. pkt., og § 101, stk. 2, 1. pkt., er 4 uger

efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Fremkommer klagen efter udløbet af denne frist, skal den behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 98, stk. 4, § 99, stk. 3, og § 101, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser om aktindsigt. Det samme gælder bestemmelsen i stk. 1.

§ 103. Justitsministeren fastsætter antallet af statsadvokater og fordelingen af forretningerne mellem disse.

Stk. 2. Rigsadvokaten beskikker de fornødne juridiske medhjælpere for statsadvokaterne ved udførelsen af straffesager for landsretten og ved byretten, jf. § 101, stk. 1, og § 104, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Rigsadvokaten kan bemyndige også andre til at virke som anklager ved landsretten i en enkelt sag.

Stk. 4. Rigsadvokaten kan pålægge en statsadvokat at overtage behandlingen af en eller flere sager, som henhører under en anden statsadvokat.

§ 104. Politidirektørerne og de offentlige anklagere, der er ansat hos disse, samt andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af straffesager ved byretterne jf. dog § 101, stk. 1, og § 103, stk. 2. Statsadvokaten kan i særlige tilfælde bestemme, at udførelsen af en straffesag, der behandles ved byretten under medvirken af nævninger eller under medvirken af domsmænd som følge af tiltaltes beslutning efter § 687, skal varetages af statsadvokaten.

Stk. 2. Rigsadvokaten kan bemyndige også andre til at virke som anklager ved byretten i en enkelt sag.

Stk. 3. Statsadvokaten kan pålægge en politidirektør at overtage behandlingen af en eller flere sager, der henhører under en anden politidirektør.

§ 105. Rigsadvokaten, statsadvokaterne og de personer, der er antaget til bistand for disse el-

ler for en politidirektør ved den retlige behandling af straffesager, skal have bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen. Rigsadvokaten og statsadvokaterne skal i reglen opfylde betingelserne for at blive beskikket som advokat med hensyn til forudgående praktisk virksomhed, jf. § 119.

Stk. 2. Medhjælpere for en statsadvokat og de, der bemyndiges til at virke som anklager ved Højesteret, landsretten eller byretten efter reglerne i § 100, stk. 2, § 103, stk. 3, eller § 104, stk. 2, skal opfylde betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Rigsadvokaten kan beskikke Forbrugerombudsmanden og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at varetage udførelsen af straffesager for byretten og landsretten i sager vedrørende lov om markedsføring.

Stk. 4. Rigsadvokaten kan beskikke ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at varetage udførelsen af straffesager for byretterne i sager vedrørende konkurrenceloven.

§ 106. Virksomhed som advokat udelukker ikke fra antagelse som medhjælper for en statsadvokat eller fra bemyndigelse til at optræde som anklager i en enkelt sag.

§ 107. Personer, der virker som anklagere i en enkelt sag, jf. § 100, stk. 2, § 103, stk. 3, og § 104, stk. 2, modtager vederlag af det offentlige for den enkelte sag, medmindre udførelsen af sagen må anses som led i udførelsen af den pågældendes tjeneste.

Bekendtgørelse nr. 981 af 26. september 2006 om udsættelse og benådning af fængselsstraffe og om fuldbyrdelse af bødestrafte i militære straffesager

I medfør af § 7, stk. 4 og 5, i militær retsplejelov, jf. lov nr. 531 af 24. juni 2005, fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for udsættelse og benådning af fængselsstraffe og for fuldbyrdelse af bødestrafte i militære straffesager.

§ 2. Spørgsmål om udsættelse af fuldbyrdelse af fængselsstraf og den administrative behandling af sager om benådning i militære straffesager følger reglerne i udsættelses- og benådningsbekendtgørelsen, medmindre andet følger af denne bekendtgørelse.

Stk. 2. I udsættelses og benådningsbekendtgørelsen træder auditøren i stedet for politiet og forsvarsministeren i stedet for Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 3. Bestemmelserne i lov om fuldbyrdelse af straf, herunder de i medfør af loven udstedte bekendtgørelser og forskrifter, finder anvendelse vedrørende fuldbyrdelse af bødestrafte i militære straffesager, medmindre andet følger af denne bekendtgørelse.

Stk. 2. I bødebekendtgørelsen træder auditøren i stedet for politiet og forsvarsministeren i stedet for Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 4. Auditøren træffer afgørelse om henstand med eller afdragsvis betaling samt om eftergivelse af bøder i militære straffe sager.

Stk. 2. Auditørens afgørelse om henstand med eller afdragsvis betaling kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, hvis beløbet er på 15.000 kr. eller derunder.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. oktober 2006.

Forsvarsministeriet, den 26. september 2006

Søren Gade

/Peter Wass

Bekendtgørelse nr. 1109 af 4. november 2005 om militære myndigheders adgang til at foretage uopsættelige efterforskningskridt i tilfælde, hvor auditørens afgørelse ikke kan indhentes

I medfør af § 9, stk. 2, i militær retsplejelov, jf. lov nr. 531 af 24. juni 2005 fastsættes:

§ 1. Er det ikke muligt at komme i kontakt med en repræsentant fra Forsvarets Auditørkorps, kan den militære chef på et tjenestested foretage de efterforskningskridt i militære straffesager, som i det konkrete tilfælde vurderes som uopsættelige.

Stk. 2. Den militære chef kan i det konkrete tilfælde bemyndige underordnede officerer eller personel af sergentgruppen til at foretage uopsættelige efterforskningskridt.

Stk. 3. Den militære chef skal hurtigst muligt underrette auditøren om uopsættelige efterforskningskridt, som er foretaget i medfør af stk. 1 og stk. 2.

Stk. 4. Militærpolitiet kan ligeledes i de stk. 1 nævnte tilfælde foretage uopsættelige efterforskningskridt. Auditøren og vedkommende militære chef skal straks underrettes herom.

§ 2. Uopsættelige efterforskningskridt kan navnlig bestå i:

- 1) Sikring af identiteten af en formodet gerningsmand og eventuelle vidner.
- 2) Besigtigelse af sigtedes og andres ydre, herunder optagelse af fotografier og visitation af tøj.
- 3) Iværksættelse af lægeundersøgelse af sigtede og forurettede, med henblik på at få udstedt lægeerklæring (politiattest).
- 4) Udtagning af blodprøver i de sager som ikke er reguleret i militær retsplejelovs § 15 (vedrørende overtrædelser af militær straffelovs §§ 20 og 21 eller færdselslovens §§ 53 og 54).
- 5) Ransagning på militært område jf. militær retsplejelovs § 12 og retsplejelovens kapitel 73 og beslaglæggelse til sikring af bevismidler eller genstande der bør konfiskeres eller som tilhører forurettede, jf. retsplejelovens kapitel 74.

- 6) Afhøring samt sigtelse af den formodede gerningsmand samt afhøringer af vidner.
- 7) Anholdelse af militært personel, der med rimelig grund mistænkes for et strafbart forhold, jf. retsplejelovens § 755, stk. 1.

§ 3. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. januar 2006.

*Forsvarets Auditørkorps,
den 4. november 2005*

P. H. Lichtenstein
generalauditør

Vejledning om militære myndigheders adgang til at foretage efterforsknings-skridt i militære straffesager.

Redaktionel oversigt over indhold

A. De uopsættelige efterforsknings-skridt

- I. Sikring af identitet.*
- II. Legemsbesigtigelse overfor sigtede og andre.*
- III. Lægeundersøgelse af forurettede.*
- IV. Legemsundersøgelse af sigtede (udtagning af blodprøver).*
- V. Ransagning.*
- VI. Beslaglæggelse.*
- VII. Afhøring.*
- VIII. Anholdelse.*

B. Øvrige efterforskningsmæssige kompetencer for militære myndigheder

- *Anholdelse i medfør af militær retsplejelovs § 10.*
- *Anholdelse i medfør af retsplejelovens § 755, stk. 2.*
- *Udåndings- blod- og urinprøver i medfør af militær retsplejelovs § 15.*

Denne vejledning udsendes med henblik på at give en generel rettesnor for militære myndigheders behandling af lovovertrædelser omfattet af den militære straffelov, straffeloven samt færdselsloven m.v., herunder at orientere om de bestemmelser i militær retsplejelov og retsplejeloven, der nærmere regulerer militære myndigheders adgang til i medfør af ovennævnte bestemmelser at foretage efterforsknings-skridt.

Som udgangspunkt varetages efterforskningen i militære straffesager af auditørerne med bistand fra auditørfuldmægtige jf. militær retsplejelovs § 6, stk. 2. Kun i tilfælde, hvor det ikke på forhånd har været muligt at indhente auditørens bemyndigelse, kan militære myndigheder således foretage uopsættelige efterforsknings-skridt i disse sager.

I medfør af militær retsplejelovs § 9, stk. 2 har Generalauditøren ved bekendtgørelse nr. 1109

af 4. november 2005 om militære myndigheders adgang til at foretage uopsættelige efterforskningskridt i tilfælde, hvor auditørens afgørelse ikke kan indhentes nærmere fastlagt, hvilke militære myndigheder der kan foretage uopsættelige efterforskningskridt i militære straffesager.

Ved "militære myndigheder" forstås i denne sammenhæng chefer på militære tjenesteder, militært personel som tjenestedschefer konkret bemyndiger til at foretage uopsættelige efterforskningskridt samt militærpolitiet.

Her ud over er der i militær retsplejelov tillagt militære myndigheder og overordnede en række særlige kompetencer, ligesom der i medfør af retsplejeloven er indgreb, der kan foretages af enhver.

Disse kompetencer og indgreb er ikke omfattet af ovennævnte uopsættelige efterforskningskridt, og vil blive behandlet i et særskilt afsnit til sidst.

Det understreges, at der er tale om en absolut undtagelse, når militære myndigheder skal foretage efterforskningskridt uden forudgående bemyndigelse fra en repræsentant fra Forsvarets Auditørkorps. Det kræver for det første, at det ikke har været muligt at komme i forudgående kontakt med auditørpersonel og for det andet, at indgrebet er uopsætteligt. I disse tilfælde er der til gengæld en pligt for de militære myndigheder til at foretage de uopsættelige efterforskningskridt.

Et efterforskningskridt er uopsætteligt, når øjeblikkelig indgriben er påkrævet for at sikre bevismidler eller pågribe personer mistænkt for et strafbart forhold.

Proceduren for militære myndigheders reaktion ved militære straffesager vil herefter være, at de militære myndigheder straks de får kendskab til eller formodning om et strafbart

forhold først skal forsøge at komme i kontakt med en repræsentant fra Forsvarets Auditørkorps. Telefonnummer på kontaktpersoner i auditørkorpset vil forefindes på alle tjenestesteder.

Ved kontakt til auditøren modtages nærmere instruktion og bemyndigelse til hvordan den militære myndighed nærmere skal forholde sig.

Såfremt det ikke er muligt at komme i kontakt med Forsvarets Auditørkorps, foretages en vurdering af, hvorvidt det påtænkte efterforskningskridt er uopsætteligt. Ved afvejningen af om efterforskningen er uopsættelig, må det vurderes, om det er nødvendigt hurtigt at foretage et af de nedenfor beskrevne efterforskningsmæssige tvangsindgreb, herunder om formålet med indgrebet eller muligheden for at gennemføre dette forspildes eller bliver væsentlig forringet, såfremt indgrebet skal afvente auditørkorpsets godkendelse.

Der vil således forekomme situationer i dagligdagen, hvor det vil være uhensigtsmæssigt og øjemedet dermed vil forspildes, hvis der ikke straks foretages efterforskning, f.eks. anholdelse af en flygtende gerningsmand og undersøgelser i forbindelse med ulykker/færdselsuheld m.v.

I praksis kan sådanne situationer navnlig tænkes at forekomme ved militærøvelser i ind- og udland samt i særdeleshed i forbindelse med militært personel udsendt til internationale missioner, hvor omstændighederne kan gøre det vanskeligt eller umuligt at komme i kontakt med Forsvarets Auditørkorps.

Kontakten til Forsvarets Auditørkorps vil derfor i disse situationer helt naturligt først ske efterfølgende, eller evt. ved tvivl under efterforskningen på selve stedet.

Udgangspunktet er dog, at Forsvarets Auditørkorps og vedkommende militære chef straks skal underrettes ved indgreb foretaget af militærpolitiet. Ved indgreb foretaget af den militære chef eller de han har bemyndiget til at foretage uopsættelige efterforskningskridt, skal Forsvarets Auditørkorps hurtigst muligt underrettes herom.

A. De uopsættelige efterforskningskridt

I. Sikring af identitet

Efter militær retsplejelovs § 7, jf. retsplejelovens § 750 er såvel militære som civile personer forpligtet til på militært område på forlangende at opgive navn, adresse og fødselsdato.

Uden for militært område er kun militært personel forpligtet til på forlangende at opgive navn, adresse og fødselsdato.

II. Legemsbesigtigelse overfor sigtede og andre

1. Efter retsplejelovens § 792a, stk. 1, må besigtigelse af en sigtets legeme kun foretages, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og besigtigelsen er af væsentlig betydning for efterforskningen.

Legemsbesigtigelse omfatter besigtigelse af legemets ydre, herunder optagelse af fotografier, aftryk og lignende af legemets ydre samt visitation af det tøj, som den pågældende er iført, jf. tillige militær retsplejelovs § 12.

2. I andre situationer end de ovennævnte, herunder ved legemsbesigtigelse af andre end sigtede, kan besigtigelse kun foretages af de militære myndigheder med den pågældendes samtykke, der så vidt muligt skal være skriftligt.

III. Lægeundersøgelse af forurettede

Der bør hurtigst muligt indhentes lægeerklæring (politiattest) vedr. forurettede, der kan have pådraget sig personskade som følge af færdselsuheld o.l. eller legemskrænkelser f.eks. vold, voldtægt o.l. med henblik på at dokumentere omfanget af personskaden eller legemskrænkelsen.

IV. Legemsundersøgelse af sigtede (udtagning af blodprøver)

1. Da blodprøver kan have bevisværdi eller have indflydelse på strafudmålingen i andre overtrædelser end sager om overtrædelse af militær straffelovs §§ 20 og 21 samt færdselslovens §§ 53 og 54, kan der desuden ske udtagning heraf i medfør af retsplejelovens § 792a, stk. 2, nr. 1 og § 792b, stk. 2.

Der tænkes f.eks. på straffelovsovertrædelser som § 138 udsættelse af personer eller formueværdier for fare i beruset tilstand, § 216 voldtægt eller § 244 vold forøvet på militært område uden for tjenesten, jf. militær retsplejelovs § 2, stk. 2

2. Der kan ske udtagning af blodprøver af sigtede i sager såfremt:

- der er begrundet mistanke om en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel 1 år og 6 måneder eller derover, eller en uagtsom legemsbeskadigelse efter straffelovens § 249, 1. led og
- undersøgelsen må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen.

3. Uden for de ovenfor nævnte tilfælde kan udtagelse af blodprøver tillige foretages, såfremt der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, i hvis gerningsindhold indtagelse af spiritus eller euforiserende stoffer er et led.

4. Udtagning af blodprøver må kun foretages under medvirken af en læge.

5. Sigtedes skriftlige samtykke skal søges indhentet før indgrebet, men er ikke en betingelse for udtagning af blodprøver.

6. I modsætning til militær retsplejelovs § 15, stk. 2, er fremstilling af sigtede til afgivelse af urinprøve, ikke medtaget her.

V. Ransagning

Adgangen til ransagning på militært område er reguleret i henholdsvis den militære retsplejelov og retsplejeloven. Militær retsplejelov regulerer adgangen til at foretage ransagning på militært område undtagen tjeneste- og lejeboliger, og giver mulighed for at foretage såkaldt "kollektiv" ransagning, uden at mistanken nødvendigvis kan rettes mod en bestemt person, og uden at retsplejelovens betingelser for ransagning i øvrigt opfyldt. Adgangen til at foretage ransagning af tjeneste- og lejeboliger på militært område er derimod reguleret i de almindelige bestemmelser om ransagning i retsplejeloven.

1. I medfør af militær retsplejelovs § 12 kan der uden retskendelse ransages på militært område hos såvel civile som militære personer, såfremt:

- der er begrundet mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der skal behandles som militær straffesag, som efter loven kan medføre frihedsstraf
- ransagningen er af væsentlig betydning for efterforskningen, og
- der ikke er tale om tjeneste- eller lejeboliger.

Bestemmelsen omfatter også aflåste eller uafåste private biler, tasker og kufferter mv. samt den pågældendes påklædning.

Ransagningen skal ske så skånsomt som muligt.

2. For så vidt ransagningen retter sig mod en mistænkt persons tjeneste- eller lejebolig samt dér beroende private genstande fremgår det af retsplejelovens § 794, stk. 1 og 2, samt § 796, stk. 3, at ransagning kun må foretages uden retskendelse, såfremt:

- der er rimelig grund til mistanke i en militær straffesag,
- ransagningen er af væsentlig betydning for efterforskningen,
- øjemedet ville forspildes, hvis man skulle afvente en retskendelse, og
- lovovertrædelsen enten kan medføre fængselsstraf, eller der er bestemte grunde til at antage, at der kan findes beviser i sagen eller genstande, som kan beslaglægges.

3. Ransagning af en ikke-mistænkt persons tjeneste- eller lejebolig samt dér beroende private genstande kan i medfør af retsplejelovens § 795, stk. 1, og § 796, stk. 3, kun foretages uden retskendelse såfremt:

- øjemedet ville forspildes, hvis man skulle afvente en retskendelse,
- lovovertrædelsen kan medføre fængselsstraf, og
- der er bestemte grunde til at antage, at der kan findes beviser i sagen eller genstande der kan beslaglægges.

Såfremt en person der ikke er mistænkt, har givet skriftlig tilladelse til ransagning af sin tjeneste eller lejebolig på militært område, gælder i medfør af retsplejelovens § 795, stk. 1 ingen yderligere betingelser for ransagningen.

4. Ransagning af såvel en mistænkt som en ikke-mistænkt persons tjeneste- eller lejebolig for at eftersøge en mistænkt, der skal anholdes, kan i medfør af retsplejelovens § 759, stk. 1 foretages uden retskendelse, når:

- der grund til at antage, at den pågældende opholder sig der,

- øjemedet ville forspildes, hvis man skulle afvente en retskendelse.

Såfremt en person der ikke er mistænkt, har givet skriftlig tilladelse til ransagning af sin tjeneste eller lejebolig på militært område, gælder i medfør af retsplejelovens § 795, stk. 1 ingen yderligere betingelser for ransagningen.

5. I forbindelse med al ransagning i medfør af retsplejeloven skal følgende iagttages:

- *proportionalitet*. Ransagningen må ikke være et uforholdsmæssigt indgreb.
- *skånsomhed*. Ransagningen skal foretages så skånsomt som muligt.
- *anledning*. Den person, der har rådighed over boligen m.v. skal gøres bekendt med grundlaget for ransagningen, og opfordres til at overvære denne.
- *samtykke*. Den person, der har rådighed over boligen m.v., skal spørges om han vil give skriftligt samtykke til ransagningen. Giver samtykke ikke, kan ransagning kun foretages uden retskendelse efter ovenstående retningslinjer.
- *domstolsprøvelse*. Den person der har rådighed over boligen m.v., skal vejledes om muligheden for at få spørgsmålet om ransagningens berettigelse indbragt for retten inden 24 timer. Ifølge militær retsplejelovs § 14 kan fristen ved tjeneste uden for landets grænser, ved orlogsskibe på togt og i øvrigt under ekstraordinære forhold om nødvendigt udstrækkes i indtil 3 gange 24 timer.
- *vidner*. Den person, der har rådighed over boligen m.v., skal have mulighed for at udpege et vidne til at overvåge ransagningen. Hvis ingen træffes til stede, skal der så vidt muligt tilkaldes to vidner ved ransagningen af en persons tjeneste- eller lejebolig samt aflåste private genstande. Den person der har rådighed over boligen m.v., underrettes da ved skriftlig meddelelse efterladt på stedet.

- rapport. Der skal udfærdiges rapport om ransagningen under overholdelse af 24 timers fristen.

6. Ransagning må ikke foretages uden for militært område.

VI. Beslaglæggelse

1. Beslaglæggelse af genstande som en mistænkt person er i besiddelse af kan i henhold til retsplejelovens §§ 802, stk. 1 og 806, stk. 3 foretages uden forudgående retskendelse, såfremt:

- der er rimelig grund til mistanke i en militær straffesag,
- der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage, og
- øjemedet ville forspildes, hvis man skulle afvente retskendelse.

2. Beslaglæggelse af genstande som en ikke-mistænkt person er i besiddelse af kan i henhold til retsplejelovens § 803, stk. 1 og 806, stk. 3 foretages uden forudgående retskendelse, såfremt:

- beslaglæggelsen sker som led i efterforskningen i en militær straffesag,
- der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage, og
- øjemedet ville forspildes, hvis man skulle afvente retskendelse.

3. I forbindelse med beslaglæggelse skal følgende krav iagttages:

- *proportionalitet*. Beslaglæggelsen må ikke være et uforholdsmæssigt indgreb i forhold til sagens betydning, jf. retsplejelovens § 805, stk. 1.
- *domstolsprøvelse*. Den person indgrebet retter sig imod, skal vejledes om adgangen til at få beslaglæggelsen indbragt for retten snarest og senest inden for 24 timer. Ifølge

militær retsplejelovs § 14 kan fristen ved tjeneste uden for landets grænser, ved orlogsskibe på togt og i øvrigt under ekstraordinære forhold om nødvendigt udstrækkes i indtil 3 gange 24 timer.

- Beslaglagte genstande skal snarest muligt optegnes og mærkes, og kvittering skal udstedes på begæring. jf. retsplejelovens § 807, stk. 5.

4. Såfremt den person indgrebet retter sig imod giver skriftligt samtykke til beslaglæggelsen, kan beslaglæggelse foretages efter ovenstående retningslinier uden efterfølgende indbringelse for retten.

5. Beslaglæggelse vil også kunne ske uden for militært område, f.eks. under march på landevej.

VII. Afhøring

1. Ved afhøring af vidner skal følgende i medfør af retsplejelovens § 751 iagttages:

- forklaringen skal så vidt muligt gengives med vidnets egne ord.
- vidnet skal have mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelsen af forklaringen.
- vidnets eventuelle rettelser og tilføjelser skal medtages.
- vidnet skal gøres bekendt med, at han ikke har pligt til at underskrive rapporten.
- vidnet skal gøres bekendt med, at han ikke har pligt til at udtale sig, når der er risiko for en senere sigtelse.

Der vil f.eks. være risiko for en senere sigtelse når:

- vidnet er part i et færdselsuheld.
- mistanken eller anmeldelsen er så svag, at der ikke rejses sigtelse mod vidnet, men det dog ikke straks kan afvises, at sigtelse senere kan blive rejst mod vidnet.

2. Følgende formulering bør anvendes, når et vidne gøres bekendt med, at vedkommende ikke har pligt til at udtale sig: *"Vidnet er gjort*

bekendt med, at han afhøres uden sigtelse og at han ikke har pligt til at udtale sig".

3. Sigteelse bør anvendes i følgende tilfælde:

- mistanken er stærk eller sikker, eller
- når den mistænkte er anholdt, eller der er foretaget straffeprocessuelle indgreb, f.eks. ransagning, beslaglæggelse eller udtagelse af blodprøve over for mistænkte.

4. Ved afhøring af sigtede skal følgende i medfør af retsplejelovens §§ 732, stk. 2, 751 og 752 iagttages:

- det væsentlige indhold af de afgivne forklaringer tilføres rapporterne, herunder bl.a. om sigtede erkender eller nægter sig skyldig, samt i hvilket omfang,
- forklaringen skal så vidt muligt gengives med sigtedes egne ord,
- sigtede skal have mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelsen af forklaringen,
- sigtedes eventuelle rettelser og tilføjelser skal medtages,
- sigtede skal gøres bekendt med, at vedkommende ikke har pligt til at underskrive rapporten,
- fonetisk optagelse af forklaringer må kun finde sted, når den afhørte er gjort bekendt hermed,
- sigtede skal gøres bekendt med sigtelsen,
- det skal fremgå af rapporten, at sigtede er gjort bekendt hermed, og med at han ikke har pligt til at udtale sig,
- der må ikke stilles spørgsmål således, at noget der er benægtet eller ikke erkendt, forudsættes tilstået (ledende spørgsmål),
- løfter, urigtige foregivender eller trusler må ikke anvendes,
- det skal fremgå af rapporten, at sigtede er vejledt om muligheden for forsvarerbeskikkelse.

VIII. Anholdelse

1. Militært personel der med rimelig grund mistænkes for et strafbart forhold kan ifølge

retsplejelovens § 755, stk. 1, anholdes såfremt anholdelsen må anses for påkrævet for at:

- hindre yderligere strafbart forhold, eller
- sikre mistænktes foreløbige tilstedeværelse, eller
- hindre mistænktes samkvem med andre.

B. Øvrige efterforskningsmæssige kompetencer for militære myndigheder

I militær retsplejelovs § 10 og § 15 er henholdsvis overordnede/militære myndigheder blevet tillagt selvstændig kompetence til under nærmere omstændigheder at foretage anholdelse og til at udtage udåndingsprøver, eller fremstille personel til udtagning af blodprøver samt til afgivelse af urinprøver.

Desuden kan enhver i henhold til retsplejelovens § 755, stk. 2 anholde en person, såfremt den pågældende træffes under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold.

Disse indgreb er ikke omfattet af reglerne om uopsættelige efterforskningskridt, og kan foretages uden forudgående bemyndigelse fra auditøren.

Det er kun de nævnte indgreb der kan foretages uden forudgående kontakt til auditøren. Såfremt blodprøven f.eks. giver anledning til en militær straffesag, skal sagen straks overgives til Forsvarets Auditørkorps. Tilsvarende skal tjenestestedschefen og Forsvarets Auditørkorps straks underrettes ved anholdelse foretaget i medfør af militær retsplejelovens § 10 eller retsplejelovens § 755, stk. 2.

Anholdelse i medfør af militær retsplejelovs § 10

I medfør af militær retsplejelovs § 10 kan overordnede anholde en underordnet såfremt:

- der udvises grov ulydighed eller grov respektstridig opførsel, og

- anholdelsen skønnes nødvendig af hensyn til disciplinen.

Da der er tale om grov ulydighed eller grov respektstridig opførsel, er der tale om en militær straffesag, og den videre behandling sagen skal ske ved Forsvarets Auditørkorps foranstaltning.

Anholdelse i medfør af retsplejelovens § 755, stk. 2

I henhold til retsplejelovens § 755, stk. 2 kan enhver anholde en person, såfremt den pågældende person træffes under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold.

Såvel militært personel som civile personer kan anholdes i medfør af bestemmelsen om privat anholdelse i retsplejelovens § 755, stk. 2. Den anholdte skal dog snarest muligt overgives til politiet eller til auditøren med oplysning om tidspunkt og grundlag for anholdelsen.

Udåndings- blod- og urinprøver i medfør af militær retsplejelovs § 15

Militære myndigheder kan i medfør af militær retsplejelovs § 15, under nærmere omstændigheder afkræve militært personel udåndingsprøve samt fremstille disse personer til udtagelse af blodprøve og til afgivelse af urinprøve. Såfremt resultatet af prøven giver anledning til en militær straffesag, skal sagen straks overgives til Forsvarets Auditørkorps.

1. I medfør af militær retsplejelovs § 15, stk. 1, kan udåndingsprøve til enhver tid kræves af militært personel der:

- fører motordrevet køretøj, eller
- varetager opgaver for hvilke der er fastsat særlige promillegrænser i medfør af militær straffelovs § 21.

Det kræves ikke i medfør af militær retsplejelovs § 15, stk. 1, at der foreligger konkret mistanke om strafbart forhold.

2. Militært personel kan endvidere i medfør af militær retsplejelovs § 15, stk. 2, fremstilles til udtagelse af blodprøve og til afgivelse af urinprøve såfremt:

- personen nægter at afgive udåndingsprøve, eller vedkommende ikke er i stand til at medvirke til en sådan, eller
- udåndingsprøven giver grund til at antage, at der foreligger en overtrædelse af militær straffelovs § 20 eller en promillegrænse fastsat i medfør af militær retsplejelovs § 21 eller færdselslovens §§ 53 og 54, eller
- der er begrundet mistanke om, at personen gør tjeneste under indflydelse af euforiserende stoffer.

3. Udtagelsen af blodprøver må kun foretages under medvirken af en læge. Fremstilling til afgivelse af urinprøver skal ligeledes ske for en læge.

*Forsvarets Auditørkorps,
den 19. december 2005*

P. H. Lichtenstein

Generalauditørmeddelelse nr. 2/2018 af 25. juni 2018 om Auditørens adgang til at frafalde tiltale

I henhold til retsplejeloven § 722, stk. 1, nr. 7, jf. militær retsplejelov §§ 1 og 7, fastsættes, at Auditøren udover de i retsplejelovens § 722, stk. 1, nævnte tilfælde kan frafalde tiltale i de tilfælde, som er omfattet af bekendtgørelse nr. 792 af 18. juni 2018 om politidirektørernes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale.

Bekendtgørelsen er vedhæftet som bilag.

Denne meddelelse træder i kraft den 1. juli 2018. Generalauditør Meddelelse nr. 4/2016 af 7. september 2016 om Auditørens adgang til at frafalde tiltale ophæves samtidig.

*Lars Stevnsborg
Generalauditør*

Generalauditørmeddelelse nr. 5/2016 af 8. december 2016 om Forsvarets Auditørkorps udrykninger til missionsområder

Hermed fastsættes der følgende for Forsvarets Auditørkorps udrykninger til missionsområder:

Beslutning om udrykning træffes altid af Auditøren eller dennes stedfortræder. Der skal altid foretages en konkret vurdering i forhold til nødvendighed, inden udrykning iværksættes.

Personel fra Forsvarets Auditørkorps foretager som udgangspunkt udrykninger til missionsområder i følgende sagstyper:

- Militære straffesager, hvor der er mistanke om strafbart forhold begået af dansk militært personel, og hvor sagens karakter og/eller omfang kræver efterforskning ved Forsvarets Auditørkorps.

- Sager, hvor der er behov for undersøgelse af dansk militært personels magtanvendelse, som har resulteret i døde eller alvorligt sårede civile.
- Hændelser, herunder ulykker, hvor dansk personel er dræbt eller alvorlig tilskadekommet i tjenesten.
- Sager, som herudover påkalder sig særlig interesse, og hvor Forsvarets Auditørkorps tilstedeværelse efter en konkret vurdering findes påkrævet.

Denne meddelelse træder i kraft den 8. december 2016 og ophæver GM 5/2007.

Lars Stevnsborg
Generalauditør

3. Militær disciplinarlov m.v.

Militær disciplinarlov

Lov nr. 532 af 24. juni 2005 med senere ændringer:

Lov nr. 538 af 08/06/2006 § 98 (Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love, Politi- og domstolsreform) i kraft 1. januar 2007.

Lov nr. 1550 af 19. december 2017, § 2 (Anvendelsesområde i forhold til tjenstgørende militært personel m.v.) i kraft 1. januar 2018.

Ændringslovene er indarbejdet i denne tekst uden nærmere angivelse, herunder af ikrafttræden mv.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1 Lovens formål

§ 1. Disciplinaransvar efter denne lov har til formål at sikre disciplinen inden for forsvaret.

Stk. 2. Disciplinaransvar kan pålægges, hvor der som følge af en overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i §§ 4 og 5, af disciplinære grunde er behov for en sanktion, men hvor der ikke er hjemmel til eller behov for straf.

Kapitel 2 Lovens område m.v.

§ 2. Loven finder anvendelse på tjenstgørende militært personel inden for Forsvarsministeriets område og hjemsendt militært personel inden for Forsvarsministeriets

område med hensyn til militære pligter, som påhviler dem efter hjemsendelsen.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på udenlandsk militært personel, der er interneret her i landet, og andre personer, der efter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behandling som militærpersoner.

§ 3. Under væbnet konflikt omfatter loven endvidere

- 1) enhver, der gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette, og
- 2) krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster.

Kapitel 3 Pligtforsømmelser og disciplinarmidler

§ 4. Disciplinarmidler efter § 6 kan pålægges den, som

- 1) undlader at efterkomme en tjenstlig ordre fra en overordnet eller vagt, eller som efterkommer ordren på klart utilfredsstillende måde,
- 2) i handling eller ord krænker en foranstående eller vagt,
- 3) udsætter en sideordnet for krænkende behandling, herunder for nedværdigende ritualer,
- 4) forstyrrer den offentlige orden, eller som viser sig synligt påvirket af alkohol, euforiserende stoffer, opstemmende eller bedøvende midler el. lign., og som gennem sin påklædning el. lign. klart viser at høre til forsvaret,

- 5) i forbindelse med tjeneste i udlandet forstyrrer den offentlige orden, eller som viser sig synligt påvirket af de i nr. 4 nævnte årsager,
- 6) tilsidesætter sine pligter som vagt,
- 7) uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet eller udebliver fra tjenesten,
- 8) bevirker, at ting, der hører til det militære forsvar, bortkommer, ødelægges eller beskadiges, eller
- 9) i øvrigt gør sig skyldig i pligtforsømmelse.

§ 5. Disciplinarmidler kan endvidere pålægges den overordnede, som

- 1) ved forskelsbehandling, chikane eller på anden, lignende måde forfølger en eller flere underordnede,
- 2) undlader at gribe ind over for en underordnets krænkende behandling af dennes underordnede eller sideordnede eller
- 3) ved handling eller i ord krænker en underordnet.

Stk. 2. Det samme gælder den foranstående, der fra efterstående uberettiget modtager gave, pengelån eller anden fordel.

§ 6. Som disciplinarmidler kan anvendes:

- 1) Tilrettevisning.
- 2) Fremstilling.
- 3) Arbejde og efterøvelse i en del af fritiden.
- 4) Tjeneste uden for orden.
- 5) Disciplinarbøde.

Stk. 2. Disciplinarbøde kan højst udgøre 1/10 af den pågældendes månedsløn for hver enkelt forseelse.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om disciplinarmidlers anvendelse, herunder disciplinarbøders størrelse.

Kapitel 4

Behandlingen af disciplinarsager

§ 7. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der skal have myndighed til at pålægge disciplinarmidler, og omfanget af denne myndighed.

§ 8. Den overordnede, der finder, at der er anledning til at gøre et disciplinansvar gældende over for en eller flere af sine underordnede, indberetter snarest sagen skriftligt til sin nærmeste overordnede, hvis vedkommende ikke selv har disciplinarmyndighed.

Stk. 2. Er indberetning indgivet til en overordnet, der ikke har kompetence til at træffe afgørelse, videresender denne snarest indberetningen til disciplinarmyndigheden.

§ 9. Den, der i øvrigt finder, at der er anledning til at gøre et disciplinansvar gældende, indberetter dette skriftligt til disciplinarchefen. § 8, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 10. Disciplinarmyndigheden har ansvaret for sagens oplysning. Inden afgørelse træffes, skal den indberettede have lejlighed til at udtale sig om de faktiske oplysninger i sagen, som har betydning for afgørelsen. Disciplinarmyndigheden kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 2. Disciplinarmyndigheden indkalder snarest den indberettede til en afhøring med oplysning om, at vedkommende er indberettet for et bestemt disciplinært forhold og har ret til at møde med en bisidder.

Stk. 3. Disciplinarmyndigheden forelægger indberetningen for den indberettede med oplysning om den påtænkte sanktion, og om at vedkommende har ret, men ikke pligt til at udtale sig. Kan sagen afgøres på det foreliggende grundlag, træffer disciplinarmyndigheden straks afgørelse.

§ 11. Finder disciplinarmyndigheden det tvivlsomt, om sagen i stedet bør behandles som en straffesag, forelægges sagen for disciplinarchefen. Finder disciplinarchefen spørgsmålet tvivlsomt, forelægger vedkommende sagen for auditøren til afgørelse.

§ 12. Disciplinarafgørelsen udfærdiges skriftligt med en begrundelse.

Stk. 2. Begrundelsen for afgørelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, efter hvilke afgørelsen er truffet, og en redegørelse for de faktiske oplysninger i sagen, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Begrundelsen skal endvidere angive de hovedhensyn, som har været bestemmende for skønsudøvelsen og sanktionsfastsættelsen.

Stk. 3. Afgørelsen skal indeholde en klagevejledning.

Stk. 4. Afgørelsen skal forkyndes for den pågældende.

§ 13. Den, der er pålagt disciplinarmidler som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 3 og 4, har krav på at få fuldbyrdelsen af afgørelsen udsat i indtil 3 gange 24 timer fra forkyndelsen af disciplinarmidlet, medmindre disciplinarchefen finder, at formålet med disciplinarmidlet herved vil blive forspildt.

§ 14. Den, der er pålagt et disciplinarmiddel af en anden end disciplinarchefen, kan inden 14 dage fra forkyndelsen af afgørelsen indbringe denne for disciplinarchefen. Afgørelsen kan ikke ændres til skade for den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet.

Stk. 2. Disciplinarchefen kan beslutte at behandle klagen trods fristoverskridelse, hvis overskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 3. Klage til disciplinarchefen har ikke opsættende virkning, medmindre disciplinarchefen bestemmer det.

§ 15. Disciplinarchefens afgørelse kan inden 4 uger fra forkyndelsen af afgørelsen forlanges indbragt for disciplinarnævnet. Afgørelsen kan ikke ændres til skade for den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet.

Stk. 2. Disciplinarnævnet kan beslutte at behandle klagen trods fristoverskridelse, hvis overskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 3. Klage til disciplinarnævnet har ikke opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer det.

§ 16. Ophæves eller formildes et pålagt disciplinarmiddel, der er udstået, skal der

samtidig tages stilling til, om ændringen skal medføre økonomisk godtgørelse eller anden kompensation, herunder i form af frihed.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om kompensation efter stk. 1.

§ 17. Disciplinarnævnet består af en byretsdommer som formand, en repræsentant for forsvaret efter indstilling fra forsvarschefen og en repræsentant for den personelgruppe, som den, der er pålagt et disciplinarmiddel, tilhører. De sidstnævnte repræsentanter udpeges efter indstilling fra de forhandlingsberettigede personelorganisationer, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Medlemmerne beskikkes af forsvarsministeren for 4 år, jf. dog stk. 3. Der beskikkes en suppleant for hvert af nævnets medlemmer. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 3. Det medlem, der deltager i sager vedrørende værnepligtigt personel, der er pålagt et disciplinarmiddel, udpeges for en forud fastsat periode efter indstilling fra de værnepligtiges talsmandsorgan.

Stk. 4. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om disciplinarnævnets virksomhed m.v.

§ 18. Disciplinarchefens afgørelse kan først indbringes for domstolene, når afgørelsen er blevet prøvet eller sagen er afvist af disciplinarnævnet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Disciplinarchefens afgørelse kan indbringes for domstolene, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse inden for 2 måneder efter, at sagen er indbragt for nævnet.

Stk. 3. Sager til prøvelse af disciplinarnævnets afgørelser anlægges mod nævnet. Andre sager anlægges mod den myndighed, som den pågældende disciplinarchef tilhører.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 1 og 2 indbringes for retten på det sted, hvor sagsøger gør tjeneste. Er den pågældende hjemsendt, indbringes sagen for retten på det sted, hvor sagsøger har hjemting.

§ 19. Adgangen til at indlede disciplinarsag bortfalder 2 år efter forseelsen.

Stk. 2. Fristen efter stk. 1 afbrydes ved, at den pågældende underrettes om, at der er afgivet indberetning, eller at der er indledt straffesag.

Stk. 3. Hvis en straffesag, der er afsluttet uden dom, sendes til disciplinarchefen, skal den pågældende samtidig skriftligt underrettes herom. Hvis sagen sendes til disciplinarchefen efter dom, skal den pågældende underrettes skriftligt senest ved ankefristens udløb.

§ 20. For militære tjenestemænd finder bestemmelserne i lov om tjenestemænd § 20, stk. 2 og 3, samt §§ 21-24 ikke anvendelse, når sagen hører til de sager, der kan behandles efter militær disciplinarlov.

§ 21. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af disciplinarsager.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 22. Denne lov træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Sager, der er under behandling på tidspunktet for lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i militær retsplejelov kapitel 15.

Stk. 3. I sager, der afgøres med et disciplinarmiddel efter lovens ikrafttræden, kan alene anvendes de disciplinarmidler, der er nævnt i § 6.

Stk. 4. Tilbageholdelse på tjenestestedet, der er pålagt som disciplinarmiddel inden lovens ikrafttræden, men som på dette tidspunkt ikke er udstået, bortfalder, hvorefter disciplinarmyndigheden træffer ny afgørelse efter reglerne i denne lov.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 24. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl
MARGRETHE R.

/Søren Gade

Bekendtgørelse nr. 704 af 8. juni 2023 om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område

I medfør af § 7 i lov nr. 532 af 24. juni 2005 om militær disciplinarlov fastsættes efter be- myndigelse:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse fastlægger, hvilke militære chefer på Forsvarsministeriets om- råde, der tillægges myndighed som disciplinar- chef. Endvidere fastlægges militære chefers myndighed til at pålægge disciplinarmidler samt omfanget af denne myndighed.

§ 2. Civile chefer kan ikke tillægges myndig- hed som disciplinarchef eller myndighed til at pålægge disciplinarmidler.

§ 3. Kun personel, der er underordnet den pågældende chef, kan pålægges disciplinar- midler, medmindre andet fremgår af denne be- kendtgørelse. Disciplinarmidler kan pålægges underordnet personel uanset værnstillørsfor- hold.

Kapitel 2

Myndighed som disciplinarchef

§ 4. Chefen for en styrelse eller selvstændig myndighed direkte under Forsvarsministeriet har myndighed som disciplinarchef for under- ordnet personel.

§ 5. I Forsvarsministeriets departement har den højest rangerende militære chef myndig- hed som disciplinarchef for alt personel i de- partementet, uanset om personellet er under- ordnet denne.

§ 6. I tilfælde af disciplinarsager mod de i §§ 4 og 5 nævnte disciplinarchefer udpeger depar- tementschefen i Forsvarsministeriet ad hoc en disciplinarchef til behandling af sagen

§ 7. Under forsvarschefens myndighedsom- råde har tillige chefer for styringsniveau II og III myndighed som disciplinarchef for under- ordnet personel, jf. dog §§ 8-12.

Stk. 2. Myndighed som disciplinarchef under forsvarschefens myndighedsområde, hvor der er flere overordnede disciplinarchefer, udøves af den nærmeste overordnede disciplinarchef.

§ 8. For udstationeret personel har forsvars- chefen myndighed som disciplinarchef over for underordnet personel fra den dag, udstatione- ringen påbegyndes, og indtil udstationeringen ophører, jf. dog § 9, stk. 1.

Stk. 2. For udsendt personel gælder bekendt- gørelsens almindelige regler om myndighed som disciplinarchef.

§ 9. Chefen for Søværnet er disciplinarchef for alt efterstående personel, der befinder sig ombord på Søværnets skibe, uanset værn, og uanset om personellet er underordnet denne.

Stk. 2. For disciplinære forseelser, begået af foranstående, sideordnede eller personel uden for den militære rækkefølge, gælder bekendt- gørelsens almindelige regler om myndighed som disciplinarchef

§ 10. For hjemsendt personel er chefen for den personelforvaltende myndighed inden for Forsvarsministeriets område disciplinarchef med hensyn til militære pligter, som påhviler personellet efter hjemsendelsen, jf. militær di- sciplinarlovs § 2, stk. 1.

§ 11. Forsvarschefen har myndighed som di- sciplinarchef for

- 1) udenlandsk militært personel, der er inter- neret her i landet, og andre personer, der ef- ter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behand- ling som militærpersoner, jf. militær discipli- narlovs § 2, stk. 2, og
- 2) krigsfanger samt sanitetspersonel og felt- præster, der under væbnet konflikt tilbage- holdes til bistand for krigsfanger, for så vidt

ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster, jf. militær disciplinarlovs § 3, nr. 2

§ 12. Myndighed som disciplinarchef over for personel, der under væbnet konflikt gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette, jf. militær disciplinarlovs § 3, nr. 1, udøves af disciplinarchefen for den pågældende myndighed eller styrelse, som personellet gør tjeneste ved, eller som personellet følger.

§ 13. Hvis den myndighedschef, som efter denne bekendtgørelse ville være tillagt myndighed som disciplinarchef, er civilt ansat, tilkommer myndighed som disciplinarchef i stedet den pågældende myndighedschefs stedfortræder, hvis denne er militært ansat.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor stedfortræderen ligeledes er civilt ansat, tilkommer myndigheden som disciplinarchef den trindhøjere myndigheds disciplinarchef

§ 14. Der tilkommer den, som midlertidigt varetager tjenesten i en funktion, samme myndighed som disciplinarchef, som der i medfør af bekendtgørelsen tillægges den, i hvis sted tjenesten varetages.

Kapitel 3

Myndighed til at pålægge disciplinarmidler

§ 15. Myndighed til at pålægge underordnet personel disciplinarmidler efter militær disciplinarlov tillægges chefer med rang af kaptajn, kaptajnløjtnant og derover, samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau.

Stk. 2. *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse for Søværnets skibs- og fartøjschefer med rang af premierløjtnant.

§ 16. Over for følgende personer udøves myndigheden til at pålægge disciplinarmidler af disciplinarchefen:

- 1) Hjemsendt personel med hensyn til militære pligter, som påhviler dem efter hjemsendelsen, jf. militær disciplinarlovs § 2, stk. 1.
- 2) Udenlandsk militært personel, der er interneret her i landet, og andre personer, der efter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behandling som militærpersoner, jf. militær disciplinarlovs § 2, stk. 2
- 3) Enhver, der under væbnet konflikt gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette, jf. militær disciplinarlovs § 3, nr. 1.
- 4) Krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der under væbnet konflikt tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster, jf. militær disciplinarlovs § 3, nr. 2

§ 17. På Søværnets skibe har skibs- og fartøjschefen myndighed til at pålægge disciplinarmidler over for alt efterstående personel, der befinder sig ombord, uanset værn, og uanset om personellet er underordnet denne.

Stk. 2. For disciplinære forseelser, begået af foranstående, sideordnede eller personel uden for den militære rækkefølge, gælder bekendtgørelsens almindelige regler om myndighed til at pålægge disciplinarmidler

§ 18. Bøder efter militær disciplinarlovs § 6, stk. 1, nr. 5, kan alene pålægges af militære chefer med rang af oberstløjtnant, kommandørkaptajn og derover samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau.

§ 19. Der tilkommer den, som midlertidigt varetager tjenesten i en funktion, samme myndighed til at pålægge disciplinarmidler, som der i medfør af bekendtgørelsen tillægges den, i hvis sted tjenesten varetages.

§ 20. Overordnede chefer kan som led i over-/underordningsforholdet fastsætte forskrifter for underordnede chefers udøvelse af myndighed til at pålægge disciplinarmidler, herunder

forskrifter om orientering og forelæggelse af sager vedrørende pålæggelse af disciplinære sanktioner samt forskrifter om fordeling af myndighed til at pålægge disciplinarmidler, hvor flere chefer har myndighed til at pålægge disciplinarmidler over samme personel.

Kapitel 4

Ikrafttrædelse

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1196 af 8. december 2005 om disciplinarmyndighed i forsvaret ophæves.

Forsvarsministeriet, den 8. juni 2023

Troels Lund Poulsen

/Jon Bach Holm

Vejledning om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område oktober 2023

Indledning

Den 1. juli 2023 trådte bekendtgørelse nr. 704 af 8. juni 2023 om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område i kraft.

Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 7 i militær disciplinarlov, lov nr. 532 af 24. juni 2005.

Bekendtgørelsen erstatter bekendtgørelse nr. 1196 af 8. december 2005 om disciplinarmyndighed i forsvaret, og den nye bekendtgørelse har virkning for disciplinarforseelser, der begås efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Formålet med bekendtgørelse om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område er at skabe en mere klar og fremtidssikret bekendtgørelse. Det har samtidig været vigtigt at fastholde principperne om, at pålæggelse af disciplinarmidler skal ske hurtigt, konsekvent og ensartet, ligesom ansvaret for pålæggelse af disciplinarmidler skal følge et ”nærhedsprincip”.

Denne vejledning har til formål at skabe et overblik over de ændringer, der følger af den nye bekendtgørelse, samt at orientere om de nye bestemmelsers baggrund, indhold og fortolkning. Bekendtgørelsens anvendelsesområde,

Bekendtgørelsens anvendelsesområde

§ 1. beskriver bekendtgørelsens overordnede anvendelsesområde.

§ 2. fastlægger nu udtrykkeligt, at civile chefer ikke kan tillægges myndighed som disciplinarchef eller myndighed til at pålægge disciplinar-

midler. Dette svarer til den tidligere og gældende retstilstand, men fremgår nu udtrykkeligt af bekendtgørelsens § 2.

§ 3. indeholder en bestemmelse om, at medmindre andet fremgår af bekendtgørelsen, kan militære chefer alene pålægge underordnet personel disciplinarmidler. Det fremgår endvidere, at værnstilhørsforhold er uden betydning for myndigheden til at pålægge disciplinarmidler.

Hovedreglen er således, at chefer kun kan pålægge underordnet personel disciplinarmidler. Undtagelser herfra findes primært i bekendtgørelsens § 17 om myndighed til at pålægge disciplinarmidler på Søværnets skibe.

Af den tidligere bekendtgørelse fremgik, at militære chefer kun kan pålægge underordnet personel *af lavere tjenestegrad* disciplinarmidler. Det er ikke længere en forudsætning, at der samtidig er tale om personel *af lavere rang (tjenestegrad)*. Der vil således kunne forekomme situationer, hvor en militær chef kan pålægge en underordnet disciplinarmidler, uanset om denne underordnede har samme rang eller undtagelsesvis en højere rang end sin overordnede.

Myndighed som disciplinarchef

I § 4 angives den altovervejende hovedregel, hvorefter chefen for en styrelse (styringsniveau 1) eller selvstændig myndighed direkte under Forsvarsministeriet (niveau 1) er disciplinarchef for underordnet militært personel. Ved selvstændig myndighed direkte under Forsvarsministeriet forstås i den aktuelle struktur Forsvarsministeriets Auditørkorps samt Adjudantstab og Jagtkaptajn.

Det bemærkes, at bekendtgørelsens § 2 indebærer, at hvis styrelses- eller myndighedschefen er civilt ansat, kan denne ikke have myndighed som disciplinarchef. Dette er en videre-

førelse af den tidligere retstilstand. I disse tilfælde skal spørgsmålet om, hvem der har myndighed som disciplinarchef, afgøres efter bekendtgørelsens § 13.

Forsvarsministeriets departement er ikke omfattet af bekendtgørelsens § 4.

Det er derfor fastsat i § 5, at den højest rangerende militære chef i departementet har myndighed som disciplinarchef for efterstående militært personel i Forsvarsministeriets departement. Forsvarsattachéerne er udstationeret af Forsvarsministeriets departement, men anses i denne kontekst ikke som chef i departementet, og disse kan derfor ikke tillægges myndighed som disciplinarchef, selvom vedkommende vil være den højest rangerende militære chef. Forsvarsministeriets departement har imidlertid myndigheden som disciplinarchef over forsvarsattachéerne.

Bestemmelsen har navnlig sin begrundelse i det forhold, at der i sagens natur ikke er en umiddelbart overordnet myndighed for departementet, hvis disciplinarchef i så fald ville kunne indtræde som disciplinarchef, når såvel departementschefen som dennes stedfortræder(e) er civilt ansat, hvilket vil være tilfældet, hvis der f.eks. er tale om en styrelse.

Det fremgår desuden af bekendtgørelsens § 5, at myndigheden som disciplinarchef gælder alt efterstående personel, uanset om personellet samtidig er disciplinarchefen underordnet.

Baggrunden herfor er, at hvis den højest rangerende militære chef i departementet er afdelingschef, vil denne sædvanligvis ikke være overordnet for personel i en anden afdeling, hvorfor det i bekendtgørelsens § 5 er valgt at anvende kriteriet "efterstående" frem for "underordnet".

I § 6 anføres det nu, at i tilfælde af disciplinarsager mod de i bekendtgørelsens §§ 4 og 5

nævnte disciplinarchefer udpeger departementschefen i Forsvarsministeriet ad hoc en disciplinarchef til behandling af sagen.

Bestemmelsen er ny, da der i den tidligere bekendtgørelse ikke var taget stilling til, hvem der skulle have myndighed som disciplinarchef i tilfælde, hvor det var den højest rangerende disciplinarchef inden for hver myndighed, der eventuelt skulle pålægges et disciplinarmiddel.

Bestemmelsen tager således sigte på disciplinarsager, der rejses mod f.eks. forsvarschefen, den højest rangerende militære chef i departementet eller en styrelses- eller myndighedschef inden for Forsvarsministeriets koncern, eventuelt dennes stedfortræder, hvis styrelses- eller myndighedschefen er civilt ansat, jf. bekendtgørelsens § 13.

Den, der af departementschefen udpeges ad hoc som disciplinarchef til behandling af en disciplinarsag mod en af de i bekendtgørelsens §§ 4 og 5 nævnte disciplinarchefer, skal være militært ansat, jf. bekendtgørelsens § 2. Dette vil typisk være disciplinarchefen i en anden styrelse eller selvstændig myndighed direkte under Forsvarsministeriet.

I § 7, stk. 1, fastsættes, at inden for forsvarschefens myndighedsområde har tillige chefer for styringsniveau II og styringsniveau III myndighed som disciplinarchef for underordnet personel.

Chefer for styringsniveau II og III svarer i vidt omfang til, hvem der inden for forsvarschefens myndighedsområde havde myndighed som disciplinarchef efter den tidligere bekendtgørelse. Ved styringsniveau II forstås f.eks. i den aktuelle struktur chefen for henholdsvis Hærkommandoen, Søværnskommandoen og Flyverkommandoen, og ved styringsniveau III forstås f.eks. chefer for brigader, regimenter, wings, eskadrer mv.

Ved at henvise til styringsniveauer frem for konkrete enheder mv. opnås, at bekendtgørelsen ikke nødvendigvis forældes i tilfælde af, at der sker organisatoriske ændringer inden for forsvarschefens myndighedsområde. Anvendelse af styringsniveau som kriterium for myndighed som disciplinarchef er mere resistent over for ændringer i forbindelse med oprettelse eller nedlæggelse af enheder mv. og er dermed mere fremtidssikret.

Skulle der opstå tilfælde, hvor der kan være tvivl om, hvilket konkret styringsniveau en ansat er underlagt, f.eks. om vedkommende hører under et bestemt regiment eller en brigade, vil der normalt kunne findes vejledning i Demars, hvor samtlige militært ansatte er tilknyttet et mesterområde. Mesterområdet i Demars angiver tilknytningen til det konkrete styringsniveau.

I det konkrete eksempel vil det i Demars under mesterområde være anført, om den pågældende ansatte henhører under regimentet eller brigaden, og dette vil være afgørende for, hvilken chef der er disciplinarchef for den pågældende.

Det bemærkes, at der i bekendtgørelsens § 7, stk. 1, henvises til bekendtgørelsens §§ 8-12, hvor hovedreglen om styringsniveauer inden for forsvarschefens myndighedsområde i et vist omfang fraviges.

I § 7, stk. 2, er indsat en bestemmelse, hvorefter det altid er den nærmeste overordnede chef, der har myndighed som disciplinarchef, når der er mere end én overordnet disciplinarchef.

Hvis f.eks. en konstabel i et regiment ønsker at påklage et pålagt disciplinarmiddel til disciplinarchefen, vil det efter bestemmelsen i stk. 2 være regimentschefen, der er styringsniveau III chef for den pågældende konstabel, der har

myndighed som disciplinarchef, og ikke chefen for Hærkommandoen (styringsniveau II) eller forsvarschefen (styringsniveau I).

I **§ 8, stk. 1**, tages der stilling til, hvem der har myndighed som disciplinarchef over for udstationeret personel inden for forsvarschefens myndighedsområde. Det fremgår af bestemmelsen, at forsvarschefen har myndighed som disciplinarchef over for alt underordnet personel fra den dag, udstationeringen påbegyndes, og indtil den ophører.

Bestemmelsen er ny og afløser den tidligere bekendtgørelses §§ 14 og 15, hvorefter der gjaldt en række tekniske og til dels komplicerede regler om myndighed som disciplinarchef over for udstationeret og udsendt personel.

Med bestemmelsen tillægges forsvarschefen således myndighed som disciplinarchef over for alt udstationeret personel inden for dennes myndighedsområde, herunder udstationeringer til stabe, repræsentationer, ambassader mv.

Efter den tidligere bekendtgørelses § 14 havde forsvarschefen også myndighed som disciplinarchef over for udstationeret personel med undtagelse af personel ved en række nærmere angivne stabe, repræsentationer mv., for så vidt angik personel med tjenestegrad af major eller orlogskaptajn eller derunder.

En undtagelse til denne bestemmelse findes i bekendtgørelsens § 9, stk. 1, der vedrører myndighed som disciplinarchef ombord på Søværnets skibe.

Der er ikke fastsat særlige bestemmelser i bekendtgørelsen om myndighed som disciplinarchef over for udsendt personel, jf. **§ 8, stk. 2**, hvilket er nyt i forhold til den tidligere bekendtgørelse.

Tidligere gjaldt – som nævnt ovenfor – en række meget tekniske og komplicerede regler

om myndighed som disciplinarchef over for bl.a. udsendt personel.

I den nye bekendtgørelse om disciplinarmyndighed inden for Forsvarsministeriets område er disse bestemmelser udgået. Efter § 8, stk. 2, gælder bekendtgørelsens almindelige regler om myndighed som disciplinarchef for udsendt personel. Det indebærer, at personalet inden for forsvarschefens myndighedsområde bibeholder deres disciplinarchef under udsendelse, f.eks. chefen for den pågældendes brigade, regiment, wing, eskadre mv. Dette fraviges dog til dels på Søværnets skibe, jf. nærmere nedenfor under beskrivelsen til bekendtgørelsens § 9.

Baggrunden for ikke at fastsætte særlige bestemmelser om, hvem der har myndighed som disciplinarchef under udsendelse, skyldes dels, at det findes hensigtsmæssigt, at det er personalets sædvanlige chef, der også under en udsendelse vil skulle træffe afgørelse i en eventuel klagesag vedrørende et pålagt disciplinarmiddel under udsendelse, dels at fastsættelse af særlige bestemmelser herom i øvrigt vil komplicere bekendtgørelsen unødigt.

Bekendtgørelsens § 8, stk. 1 og 2, gælder – som beskrevet ovenfor – alene for personel inden for forsvarschefens myndighedsområde. Det betyder, at for udstationeret og udsendt personel fra andre styrelser og myndigheder inden for Forsvarsministeriets koncern samt departementet – og som ikke er underordnet forsvarschefen – bibeholdes myndighed som disciplinarchef hos den, der også under tjeneste i Danmark har myndighed som disciplinarchef, dog således at bekendtgørelsens § 9 også finder anvendelse for dette personel. Dette svarer til, hvad der også var gældende efter den tidligere bekendtgørelse. Regler for forsvarsattachéer fremgår under beskrivelsen til bekendtgørelsens § 5 ovenfor, hvorefter Forsvarsministeriets departement har myndighed som disciplinarchef over forsvarsattachéerne.

Bestemmelsen i § 9 er ny, og stk. 1 indebærer, at chefen for Søværnet er disciplinarchef for alt efterstående personel, der befinder sig ombord på Søværnets skibe, uanset værnstillørsforhold, og uanset om personellet er underordnet chefen for Søværnet eller ej. Det er således ikke afgørende hvilken styrelse, myndighed mv., personellet gør tjeneste ved, når personellet er ombord på Søværnets skibe.

Bestemmelsen finder også anvendelse under udsendelse.

Foranstående, sideordnet eller militært personel uden for den militære rækkefølge i forhold til chefen for Søværnet vil være underlagt deres sædvanlige disciplinarchef efter denne bekendtgørelse, jf. 9, stk. 2. Det betyder f.eks., at hvis chefen for Forsvarsstaben er ombord på et af Søværnets skibe, vil disciplinarchefen for ham være forsvarschefen, idet chefen for Forsvarsstaben er foranstående i forhold til chefen for Søværnet.

Bekendtgørelsens § 9 skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om myndighed til at pålægge disciplinarmidler i bekendtgørelsens § 17. Det er endvidere nyt, at der ikke længere sondres mellem skibsdisciplin og almindelig disciplin.

§ 10. er redaktionelt ændret, men ændrer ikke ved den tidligere retstilstand, hvorefter det er chefen for den personelforvaltende myndighed inden for Forsvarsministeriets område, der er disciplinarchef for hjemsendt personel med hensyn til militære pligter, som påhviler personellet efter hjemsendelsen, jf. militær disciplinarlovs § 2, stk. 1. Hvis chefen for den personelforvaltende myndighed er civilt ansat, følger det af bekendtgørelsens § 13, hvem der i stedet har myndighed som disciplinarchef over for hjemsendt personel. Bekendtgørelsens § 10 gælder for alt hjemsendt personel, uanset om personellet er hjemsendt fra en styrelse, selvstændig myndighed direkte under Forsvarsministeriet eller departementet.

§ 11. omhandler myndighed som disciplinarchef over for det personel, der er omhandlet i militær disciplinarlovs § 2, stk. 2, og § 3, nr. 2.

Bestemmelsen fastsætter, at forsvarschefen er disciplinarchef i sager, der vedrører udenlandsk militært personel interneret her i landet, og andre personer, der efter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behandling som militærpersoner. Derudover er forsvarschefen efter bestemmelsen disciplinarchef i sager, der vedrører krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der under væbnet konflikt tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster.

Bestemmelsen er ny, og det forventes, at den i praksis vil få særdeles begrænset relevans.

I det omfang, der måtte opstå disciplinarsager mod denne persongruppe, vil der være tale om sager af en sådan helt særlig karakter, at det forekommer hensigtsmæssigt, at forsvarschefen er disciplinarchef.

Af samme årsag er myndigheden til at pålægge disciplinarmidler tillige henlagt til forsvarschefen i disse sager, jf. bekendtgørelsens § 16, nr. 2 og 4.

§ 12. omhandler myndighed som disciplinarchef over for det personel, der er omhandlet i militær disciplinarlovs § 3, nr. 1.

Det drejer sig om enhver, der under væbnet konflikt gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette. Til denne kategori hører personer, der ikke normalt vil være omfattet af militær disciplinarlov, f.eks. civilt ansatte i Forsvaret samt civile uden for Forsvaret – f.eks. journalister – der følger en militær enhed.

Efter bekendtgørelsens § 12 udøves myndigheden som disciplinarchef af den, der er disciplinarchef for den pågældende myndighed eller styrelse, som personellet gør tjeneste ved, eller som personellet følger.

Dette indebærer, at f.eks. en civilt ansat it-tekniker fra Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse i et missionsområde i udlandet under væbnet konflikt vil have chefen for Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse som disciplinarchef, jf. bekendtgørelsens § 4 (forudsat at denne er militært ansat, jf. bekendtgørelsens § 2).

Af bekendtgørelsens § 16 følger, at for dette personel udøves myndigheden til at pålægge disciplinarmidler af disciplinarchefen.

§ 13, stk. 1, regulerer den situation, hvor en myndighedschef, der efter bekendtgørelsen er tillagt myndighed som disciplinarchef, er civilt ansat. I disse tilfælde overgår myndigheden som disciplinarchef til myndighedschefens stedfortræder.

Som eksempel kan nævnes, at hvis chefen for den personelforvaltende myndighed inden for Forsvarsministeriets område er civilt ansat, følger det allerede af bekendtgørelsens § 2, at denne chef ikke kan tillægges myndighed som disciplinarchef. Efter bekendtgørelsens § 13, stk. 1, er det derfor i eksemplet chefen for styrelsens stedfortræder, der tillægges myndighed som disciplinarchef.

§ 13, stk. 2, regulerer den situation, hvor også stedfortræderen er civilt ansat. I disse tilfælde overgår myndighed som disciplinarchef til den trindhøjere myndigheds disciplinarchef.

Som typeeksempel kan nævnes situationen, hvor såvel chefen for den personelforvaltende myndighed inden for Forsvarsministeriets område, som dennes stedfortræder, er civilt ansat. I denne situation vil myndighed som disciplinarchef overgå til den trindhøjere myndigheds

disciplinarchef, hvilket i det konkrete tilfælde vil være disciplinarchefen i Forsvarsministeriets departement.

Som et andet eksempel kan nævnes en situation, hvor både chefen samt dennes stedfortræder i en styringsniveau III enhed under forsvarschefens myndighedsområde er civilt ansat. I denne situation fører bestemmelsen i bekendtgørelsens § 13, stk. 2, til, at myndigheden som disciplinarchef overgår til disciplinarchefen for den overordnede styringsniveau II enhed, hvis denne eller dennes stedfortræder er militært ansat.

§ 14 fastsætter, at bekendtgørelsens regler om disciplinarchef også finder anvendelse på den person, der midlertidigt måtte varetage en disciplinarchefs tjeneste, mens dennes post står ledig som følge af sygdom, fravær eller andet forfald. Bestemmelsen svarer til, hvad der var gældende efter de hidtidige regler.

Myndighed til at pålægge disciplinarmidler

Efter **§ 15, stk. 1**, kan alle med rang af minimum kaptajn og kaptajnløjtnant samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau pålægge disciplinarmidler over for det personel, som er dem underordnet.

I den tidligere bekendtgørelse var der foretaget en omfattende regulering af, hvem der havde myndighed til at pålægge disciplinarmidler (fra underafdelingschefer og op), over for hvem disse disciplinarmidler kunne pålægges, og hvem der kunne pålægge hvilke typer af disciplinarmidler.

I den nye bekendtgørelse er der foretaget en betydelig forenkling i bekendtgørelsens § 15, stk. 1, hvorefter alle chefer med rang af kaptajn, kaptajnløjtnant og derover samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau har myndighed til at pålægge deres underordnede disciplinarmidler.

Der sker dermed ikke ændringer i forhold til, hvilket ledelsesniveau der har myndighed til at pålægge disciplinarmidler, men der foretages ikke længere sondringer i forhold til, hvem der kan pålægge hvilke typer af disciplinarmidler, ligesom det er fundet overflødigt at foretage en udførlig opremsning i bekendtgørelsen af, hvilke chefer der har myndighed til at pålægge disciplinarmidler over for nærmere bestemt personel.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bekendtgørelsens § 18, hvorefter bøder alene kan pålægges af chefer med rang af oberstløjtnant, kommandørkaptajn og derover samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau. Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med bekendtgørelsens § 20 om overordnede chefers adgang til at fastsætte forskrifter for deres underordnede chefers adgang til at pålægge disciplinarmidler.

Af § 15, stk. 2, fremgår, at også Søværnets skibs- og fartøjschefer med rang af premierløjtnant har myndighed til at pålægge underordnet personel disciplinarmidler. Bestemmelsen svarer til, hvad der også gjaldt efter den tidligere bekendtgørelse. Bestemmelsen har sin baggrund i, at der er en række skibs- og fartøjschefer med rang af premierløjtnant, og det er fundet hensigtsmæssigt, at disse chefer fortsat har myndighed til at pålægge underordnet personel disciplinarmidler.

§ 16 omhandler myndighed til at pålægge disciplinarmidler over for dele af det personel, der er omhandlet i militær disciplinarlovs § 2, stk. 1 og 2, og § 3, nr. 1 og 2.

Bestemmelsen fastsætter, at det er disciplinarchefen, der har myndighed til at pålægge disciplinarmidler i sager, der vedrører hjemsendt militært personel med hensyn til militære pligter, som påhviler dem efter hjemsendelsen, samt udenlandsk militært personel, der er interneret her i landet og andre personer, der ef-

ter mellemfolkelige overenskomster, som Danmark har tiltrådt, har krav på behandling som militærpersoner. Derudover har disciplinarchefen myndighed til at pålægge disciplinarmidler i sager, der vedrører enhver, der under væbnet konflikt gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette samt i sager, der vedrører krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster, der under væbnet konflikt tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt andet ikke følger af gældende mellemfolkelige overenskomster.

Bestemmelsen er ny, og der var ikke i den tidligere bekendtgørelse fuldt ud taget stilling til, hvem der kunne pålægge disciplinarmidler over for disse grupper af personer. Da det for de fleste personkategoriers vedkommende ikke kan siges, at de er "underordnede", findes det nødvendigt at medtage en udtrykkelig bestemmelse om myndighed til at pålægge disciplinarmidler.

Da der er tale om særlige persongrupper, f.eks. internerede og krigsfanger, er det fundet rigtigst at henlægge myndigheden til at pålægge disciplinarmidler til disciplinarchefen.

§ 17 fastlægger, hvem der har myndighed til at pålægge disciplinarmidler på Søværnets skibe. Bestemmelsen i § 17, stk. 1, indebærer, at skibs- og fartøjschefen har myndighed til at pålægge disciplinarmidler over for den, der begår en disciplinarforseelse, i det omfang personen er efterstående skibs- og fartøjschefen. Sondringen i den tidligere bekendtgørelses § 20 mellem almindelig disciplin og skibsdisciplin udgår, som det også fremgår under beskrivelsen til bekendtgørelsens § 9.

Myndigheden til at pålægge disciplinarmidler omfatter alt efterstående personel, uanset værn, og uanset om personellet er underordnet skibs- og fartøjschefen. Det er således ikke afgørende hvilken styrelse, myndighed mv., personellet gør tjeneste ved, når de er ombord på

Søværnets skibe. Dette omfatter også personer, der ikke er tilknyttet skibets besætning, men blot er passagerer på dette.

Er forseelsen begået af foranstående, sideordnede eller af militært personel uden for den militære rækkefølge i forhold til skibs- og fartøjschefen på skibet, gælder bekendtgørelsens almindelige regler om myndighed til at pålægge disciplinarmidler, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2. Det betyder f.eks., at for en major fra Hæren på et af Søværnets skibe, hvor skibs- og fartøjschefen er premierløjtnant, vil det være majorens umiddelbare overordnede chef, der vil have myndigheden til at pålægge disciplinarmidler, jf. bekendtgørelsens § 15. Skibs- og fartøjschefen har dog fortsat den fulde kommando i relation til skibssikkerhed mv., selvom pågældende ikke har myndigheden til at pålægge disciplinarmidler.

Bekendtgørelsens § 17 skal ses i sammenhæng med bekendtgørelsens § 9 om myndighed som disciplinarchef på Søværnets skibe. I ovennævnte eksempel vil disciplinarchefen således være chefen for Søværnet, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

I § 18 gøres der op med de tre niveauer for pålæggelse af bøder, der fandtes i den tidligere bekendtgørelse. Efter den tidligere bekendtgørelse var myndigheden til at pålægge bøder opdelt, således at nogle chefer kunne pålægge bøder op til 1.000 kr. som disciplinarmiddel, andre chefer kunne pålægge bøder op til 2.000 kr., og endelig kunne nogle chefer pålægge bøder uden disse begrænsninger.

Med den nye bekendtgørelses § 18 kan bøder efter militær disciplinarlovs § 6, stk. 1, nr. 5, alene pålægges af militære chefer med rang af oberstløjtnant, kommandørkaptajn og derover samt militært ansatte uden for den militære rækkefølge på tilsvarende niveau.

Visse steder i Forsvaret anvendes bøder meget ofte, mens det ved andre tjenestesteder stort

set aldrig forekommer. Henset til, at bøder er et alvorligt disciplinarmiddel, er det fundet mest rigtigt at lægge niveauet for anvendelse af denne type disciplinarmiddel hos oberstløjtnant- /kommandørkaptajnniveauet. Herved sikres også en større grad af ensartethed i forbindelse med anvendelse af bøder samt disses størrelse som disciplinarmiddel.

§ 19 fastsætter, at bekendtgørelsens regler om myndighed til at pålægge disciplinarmidler også finder anvendelse for den person, der midlertidigt måtte varetage tjenesten for den person, der har denne myndighed til at pålægge disciplinarmidler, mens dennes post står ledig som følge af sygdom, fravær eller af andre årsager. Der kan være situationer, hvor en person midlertidigt varetager en ledig stilling på et højere niveau i forbindelse med personeludskiftninger, personelrotationer, rekrutteringsmæssige forhold m.v., hvor bekendtgørelsens § 19 også finder anvendelse. Et eksempel er, hvor en major formelt indsættes som bataljonschef, hvor stillingen i øvrigt er på oberstløjtnantniveau. Bestemmelsen svarer til, hvad der var gældende efter de hidtidige regler.

I § 20 er indsat en bestemmelse om chefers mulighed for at fastsætte forskrifter for deres underordnede chefers udøvelse af deres myndighed til at pålægge disciplinarmidler.

Bestemmelsen indeholder ikke en ændring i forhold til den eksisterende retstilstand, men det tydeliggøres, at militære chefer i kraft af over-/underordningsforholdet kan fastsætte forskrifter for deres underordnede chefers udøvelse af myndighed til at pålægge disciplinarmidler.

Bestemmelsen vedrører alene den organisatoriske og administrative håndtering af myndigheden til at pålægge disciplinarmidler.

Der kan ikke med hjemmel i bestemmelsen ske en fravigelse af reglerne i bekendtgørelsen.

Den overordnede chef kan således ikke tillægge en chef myndighed til at pålægge disciplinarmidler i videre omfang, end hvad der følger af bekendtgørelsen, f.eks. således at denne tillægges disciplinarmyndighed over for personel, som ikke er underordnet.

Ikrafttræden

Efter **§ 21, stk. 1**, er bekendtgørelsen trådt i kraft den 1. juli 2023. Bekendtgørelsen har således virkning for disciplinarforseelser, der begås efter bekendtgørelsens ikrafttrædelsestidspunkt. Dette indebærer, at alle sager, der er omfattet af den militære disciplinarlov, skal behandles efter den nye bekendtgørelse, hvis forseelsestidspunktet ligger efter ikrafttrædelsestidspunktet.

Hvis forseelsestidspunktet ligger før den nye bekendtgørelses ikrafttræden, skal sagen behandles efter den tidligere gældende bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1196 af 8. december 2005 om disciplinarmyndighed i forsvaret), herunder i forhold til indgivelse af klager mv.

Bekendtgørelse nr. 1118 af 23. november 2005 om disciplinarnævn

I medfør af § 17, stk. 4, i militær disciplinarlov, lov nr. 532 af 24. juni 2005, fastsættes:

Disciplinarnævnets kompetence og organisation

§ 1. Disciplinarnævnet behandler klager over afgørelser truffet af disciplinarchefen, jf. militær disciplinarlov § 15.

§ 2. Disciplinarnævnet består af en byretsdommer som formand, en repræsentant for forsvaret og en repræsentant fra den personelgruppe, som den, der er pålagt et disciplinarmiddel, tilhører. Der udpeges en stedfortræder for hvert medlem. Stedfortræderen for formanden skal være byretsdommer.

Stk. 2. Medlemmerne og stedfortræderne udpeges for 4 år. Medlemmet og stedfortræderen repræsenterende det værnepligtige personel udpeges for en forud fastsat periode efter indstilling fra de værnepligtiges talsmandsorgan. Genudpegning kan finde sted.

Stk. 3. Forsvarets Personeltjeneste udpeger en sekretær for nævnet og bistår i øvrigt nævnets sekretariat.

§ 3. Formanden tilrettelægger disciplinarnævnets arbejde, herunder arbejdet i sekretariatet, og drager omsorg for forberedelsen af sagerne. Formanden leder forhandlingerne og afstemningerne på nævnets møder.

§ 4. Formanden foranlediger, at nævnets medlemmer indkaldes til behandling og afgørelse af sagerne. Er et medlem forhindret i at deltage i behandlingen af en sag, skal stedfortræderen for den pågældende indkaldes.

Stk. 2. Disciplinarnævnet er beslutningsdygtigt, når alle medlemmer deltager.

Forberedelsen af sagerne

§ 5. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel af en disciplinarchef, kan inden 4 uger

fra forkyndelsen af afgørelsen indbringe afgørelsen for disciplinarnævnet ved at fremsætte begæring herom til disciplinarchefen.

Stk. 2. Disciplinarchefen foranlediger klagen skriftligt indbragt for disciplinarnævnet. Samtidig afgiver disciplinarchefen en skriftlig udtalelse samt en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder, bilagt sagens dokumenter, til nævnet.

§ 6. Formanden kan på nævnets vegne beslutte, at nævnet skal behandle en klage selv om klagen ikke er rettidigt indbragt for nævnet.

Stk. 2. Formanden kan på nævnets vegne beslutte, at en klage skal tillægges opsættende virkning.

§ 7. Klageren skal gøres bekendt med det materiale, der er fremkommet i sagen, og have lejlighed til at afgive en udtalelse.

Stk. 2. Formanden kan på nævnets vegne fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen efter stk. 1 med den virkning, at nævnet træffer afgørelse i sagen efter fristens udløb, selvom udtalelsen ikke er fremkommet.

§ 8. Formanden kan på nævnets vegne indhente yderligere oplysninger om sagen.

Afgørelsen af sagen

§ 9. Disciplinarnævnets afgørelser træffes efter rådslagning på et møde eller efter formandens beslutning ved skriftlig votering.

Stk. 2. Disciplinarchefens afgørelse kan ikke ændres af nævnet til skade for den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel.

Stk. 3. Hvis nævnets afgørelse indebærer en ophævelse eller formildelse af et allerede udstået disciplinarmiddel, skal der samtidig tages stilling til, om ændringen skal medføre økonomisk godtgørelse eller anden compensation.

§ 10. Disciplinarnævnets afgørelser træffes ved stemmeflertal. Kan der ikke opnås stemmeflertal er formandens stemme afgørende.

§ 11. Nævnets møder er ikke offentlige.

Stk. 2. Hvis klagen behandles på et møde, er klageren berettiget til eventuelt ved repræsentant, der har fuldmagt til at give møde, at afgive en mundtlig redegørelse om sagen. Møder klageren ikke, kan afgørelse træffes på det foreliggende grundlag.

Stk. 3. Klageren eller dennes repræsentant har ikke adgang til at overvære nævnets rådslagning eller afstemning.

§ 12. Disciplinarnævnets afgørelser skal begrundes, og den numeriske stemmefordeling angives. Er afgørelsen truffet mod formandens stemme, skal dette angives.

Stk. 2. Klageren underrettes skriftligt om den trufne afgørelse. Samtidig underrettes disciplinarchefen.

Stk. 3. Disciplinarnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men kan indbringes for domstolene.

§ 13. Har nævnet ikke truffet afgørelse inden for 2 måneder efter, at sagen er indbragt for nævnet, kan disciplinarchefens afgørelse indbringes for domstolene.

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 108 af 11. marts 1974 om disciplinarnævn og ankenævn.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 108 af 11. marts 1974 om disciplinarnævn og ankenævn finder dog forsat anvendelse i sager afgjort efter de hidtil gældende regler i militær retsplejelov kapitel 15, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 30. september 1987.

Forsvarsministeriet, den 23. november 2005

Søren Gade

/Peter Wass

Bekendtgørelse nr. 1119 af 23. november 2005 om kompensation ved ophævelse eller formildelse af udståede disciplinarmidler

I medfør af § 16, stk. 2, i militær disciplinarlov, lov nr. 532 af 24. juni 2005, fastsættes:

§ 1. Ophæves en tilrettevisning eller en fremstilling, gives der ingen kompensation.

Stk. 2. Ophæves arbejde og efterøvelse i en del af fritiden eller tjeneste uden for orden, gives der kompensation i form af fritagelse for tilsvarende tjeneste. Må fritagelse for tilsvarende tjeneste anses for uforeneligt med tjenestens udførelse, fastsættes i stedet en økonomisk kompensation ud fra sagens konkrete omstændigheder.

Stk. 3. Ophæves en disciplinarbøde, tilbagebetales beløbet med tillæg af halvdelen af den pålagte disciplinarbøde.

Stk. 4. Er der sket hjemsendelse af den, der har udstået et disciplinarmiddel efter stk. 2, fastsættes en økonomisk kompensation ud fra sagens konkrete omstændigheder, hvis disciplinarmidlet ophæves.

§ 2. Formildes en fremstilling, gives der ingen kompensation.

Stk. 2. Formildes arbejde og efterøvelse i en del af fritiden eller tjeneste uden for orden, gives der kompensation som ved ophævelse af disciplinarmidlet, jf. § 1, stk. 2 og 4.

Stk. 3. Formildes en disciplinarbøde tilbagebetales differencen. Formildes en disciplinarbøde ved pålæggelse af et andet disciplinarmiddel, tilbagebetales disciplinarbøden.

§ 3. Har den, der har udstået disciplinarmidlet, selv givet anledning til at disciplinarmidlet blev pålagt, kan kompensationen nedsættes eller bortfalde.

§ 4. Den, der har fået kompensation eller afslag herpå efter ophævelse eller formildelse af et udstået disciplinarmiddel, kan indbringe afgørelsen efter de regler, der gælder for klager over pålagte disciplinarmidler, jf. disciplinarloven §§ 14 - 15 og § 18.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Forsvarsministeriet, den 23. november 2005

Søren Gade

/Peter Wass

Bekendtgørelse nr. 1169 af 7. december 2005 om anvendelse af disciplinarmidler i forsvaret

I medfør af § 6, stk. 3, i militær disciplinarlov, lov nr. 532 af 24. juni 2005 fastsættes efter bemyndigelse:

Anvendelsesområde

§ 1. Disciplinarmiddel kan anvendes i sager om overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i §§ 4 og 5 i militær disciplinarlov, når der af disciplinære grunde er behov for en sanktion, men hvor der ikke er hjemmel til eller behov for straf.

Disciplinarmidlerne

§ 2. Som disciplinarmiddel kan anvendes:

- 1) Tilrettevisning.
Tilrettevisning er en skriftlig tilkendegivelse af, at der er begået en forseelse.
- 2) Fremstilling.
Fremstilling kan anvendes over for personel, der ikke har haft udrustning el. lign. i foreskrevne stand. Fremstilling består i, at den pågældende skal bringe sin udrustning i orden og fremstille sig for en befalingsmand.
- 3) Arbejde og efterøvelse i en del af fritiden.
Arbejde og efterøvelse i en del af fritiden skal have sammenhæng med den begåede forseelse og benyttes til at fremme uddannelsen af den pågældende på et specifikt fagområde, idet der har været udvist forsømmelighed eller mangel på flid på området.
- 4) Tjeneste uden for orden.
Tjeneste uden for orden kan omfatte vagttjeneste eller anden opgave af tjenstlig karakter, der indgår i en forud fastlagt ordning.
- 5) Disciplinarbøde.
Udmålingen skal ske under hensyn til forseelsens karakter, eventuelle tidligere lignende forseelser samt den pågældendes stilling og bl.a. lønforhold. En disciplinarbøde kan maksimalt udgøre 1/10 af pågældendes grundløn / basisløn, brutto, for en værne-

pligtig dog rådighedslønnen (nettoløn inklusiv kostpenge). For vejledende bødestørrelser, se bilag 1.

§ 3. Er der begået flere forseelser, kan de enkelte disciplinarmidler anvendes samtidigt.

§ 4. Fastsættelse af et disciplinarmiddel skal afpasses efter forseelsens grovhed og eventuelle formildende eller skærpende omstændigheder samt tidligere begåede forseelser af lignende karakter.

§ 5. Medfører anvendelsen af et disciplinarmiddel indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter den daglige tjenestes ophør, for eksempel vagttjeneste, må dette ikke ske for længere perioder end 24 timer. Dog vil beredskabsvagt kunne udstrækkes til 2 gange 3 dage med 1 dags mellemrum, men ikke udover 7 dage samlet.

§ 6. Medfører disciplinarmidlet indgreb i lørdags-søndags frihed, skal dette udtrykkeligt angives i afgørelsen.

§ 7. Et disciplinarmiddel, der medfører indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet eller ikke er afsluttet inden almindelig tjenestetidsophør, medfører ikke godtgørelse i form af arbejdstidsbestemte ydelser, frihed eller aftalebestemte ydelser.

§ 8. Den, der er påbegyndt udståelse af et disciplinarmiddel, kan i særlige tilfælde få tilladelse til, at udståelsen udsættes og genoptages senere. Tilladelse til en sådan udsættelse skal altid ske ved ferie.

Ikrafttræden

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 107 af 11. marts 1974 om anvendelse af disciplinarmidler i det militære forsvar ophæves.

Stk. 3. Sager, der er under behandling på tidspunktet for lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i militær retsplejelov kapitel 15.

Stk. 4. I sager, der afgøres med et disciplinarmiddel efter lovens ikrafttræden, kan alene anvendes de disciplinarmidler, der er nævnt i § 2.

Forsvarskommandoen, den 7. december 2005

Hans Jesper Helsø

/Didde Krebs Roikjer

Bilag 1 til bekendtgørelse om disciplinarmidlers anvendelse i forsvaret

Vejledende bødekatalog

1. Maksimumbeløbet for disciplinarbøder vedrører den enkelte forseelse.

2. Størrelsesmæssigt skal disciplinarbøden udmåles til et noget mindre beløb end en bøde for en tilsvarende strafbar forseelse.

3. Nedenstående oversigt fastlægger rammerne for konkrete fastsættelser af disciplinarbøder.

Minimumsbøden er fastsat til 500 kr. Disciplinarbøder under 2.000 kr. udmåles til beløb, der er delelige med kr. 250,- (eksempel: 500,-, 750,-, 1.000,-, 1.250,-, 1.500, etc.). Bøder over 2.000 kr. udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr.

Paragraf overtrådt: Minimum: Maksimum:

§ 4, nr. 1, ulydighed	Kr. 500,-	Kr. 4.000,-
§ 4, nr. 2, respektstridig opførsel	Kr. 500,-	Kr. 4.000,-
§ 4, nr. 3, krænkelse af sideordnet	Kr. 500,-	Kr. 4.000,-
§ 4, nr. 4, forstyrrelse af offentlig orden	Kr. 500,-	Kr. 1.000,-
§ 4, nr. 5, forstyrrelse af offentlig orden i udlandet	Kr. 500,-	Kr. 2.000,-

§ 4, nr. 6, vagtforseelse	Kr. 500,-	Kr. 4.000,-
§ 4, nr. 7, ulovligt fravær	Kr. 500,-	Kr. 2.000,-
§ 4, nr. 8, militært hærværk	Kr. 500,-	Kr. 1.000,-
§ 4, nr. 9, generel pligtforsømmelse	Kr. 500,-	Kr. 2.000,-
§ 5, overordnetes pligtforsømmelser	Kr. 500,-	Kr. 4.000,-

Overordnet oversigt over sammenhænge og forskelle på bestemmelserne i militær straffelov og militær disciplinarlov.

1. Betegnelsen *grov* i militær straffelov (MSL) er direkte anført i nedenstående bestemmelser, hvilket medfører, at ikke-grove forhold inden for disse kategorier vil skulle henføres til disciplinarloven uanset om der er tale om forsætlige eller (groft) uagtsomme forhold:

Bestemmelse i militær straffelov	Pendant i disciplinarloven
§ 11 (<i>grov ulydighed begået ved forsæt eller grov uagtsomhed</i>)	§ 4, nr. 1 (<i>grov ulydighed begået ved simpel uagtsomhed samt ikke-grov ulydighed uanset tilregnelsen</i>)
§ 13 (<i>grov respektstridighed begået ved forsæt</i>)	§ 4, nr. 2 (<i>grov respektstridighed begået ved simpel eller grov uagtsomhed samt ikke-grov respektstridighed uanset tilregnelsen</i>)
§ 18 (<i>grov krænkelse af underordnet begået ved forsæt</i>)	§ 5, stk. 1, nr. 3 (<i>grov krænkelse af underordnet begået ved simpel eller grov uagtsomhed samt ikke-grov krænkelse uanset tilregnelsen</i>)
§ 19 (særligt krænkende)	§ 4, nr. 3 (særligt krænkende behandling)

behandling af sideordnet begået ved forsæt eller grov uagtsomhed)	af sideordnet begået ved simpel uagtsomhed samt krænkende behandling af sideordnet uanset tilregnelsen)
§ 24 ('grov vagtforseelse' begået ved grov uagtsomhed eller ved forsæt)	§ 4, nr. 6 ('grov vagtforseelse' begået ved simpel uagtsomhed samt 'ordinære vagtforseelser' uanset tilregnelsen)
§ 25 (grove tilfælde af ulovligt fravær begået ved grov uagtsomhed eller forsæt)	§ 4, nr. 7 (grove forhold begået ved simpel uagtsomhed samt mindre grove forhold uanset tilregnelsen)
§ 27 ('grov generel pligtforsømmelse' begået ved grov uagtsomhed eller forsæt)	§ 4, nr. 9 (alle forhold begået ved simpel uagtsomhed uanset grovhed samt mindre grove forhold uanset tilregnelsen)

Endvidere vil grove forhold, der alene er begået ved simpelt uagtsomhed skulle henføres til disciplinarloven.

2. Nedenstående bestemmelser angiver ikke direkte grovhed som objektiv strafbarhedsbetingelse:

Bestemmelse i militær straffelov	Pendant i disciplinarloven
§ 15 (forfølgelse begået forsætligt uanset om grov forseelse)	§ 5, stk. 1, nr. 1 (alle simpelt uagtsomme og groft uagtsomme forhold uanset om grov forseelse)
§ 16 (uberettiget gavemodtagelse mv. begået ved forsæt eller grov uagtsomhed uanset om grov forseelse)	§ 5, stk. 2 (alle simpelt uagtsomme forhold)
§ 17 (ikke-myndighedsbrug begået forsætligt)	§ 5, stk. 1, nr. 2 (alle simpelt uagtsomme og groft uagtsomme)

uanset om grov forseelse)	forseelser uanset om grov forseelse)
§ 23 (påvirkethed - offentlig uorden - indland og udland begået ved forsæt eller grov uagtsomhed)	§ 4, nr. 4 og 5 (offentlig uorden og synlig beruselse i DK begået ved simpel uagtsomhed)
§ 26 (militært hærværk begået ved grov uagtsomhed eller forsæt uanset grovhed dog kun hvis værdi på 1000 kr. eller derover)	§ 4, nr. 8 (forseelser begået ved simpel uagtsomhed samt visse forhold begået ved grov uagtsomhed (under 1000 kr. medmindre vidtrækkende konsekvenser))

3. Overtrædelse af nedenstående bestemmelser, der ikke har pendanter i MDL, vil altid være strafbare:

- MSL § 12 (mytteri)
- MSL § 20 (påvirkethed i tjenesten)
- MSL § 21 (overtrædelse af promillegrænser)
- MSL § 22 (narko)
- MSL §§ 28-38 (forbrydelser mod forsvarsmagtens kampdygtighed og andre forbrydelser under væbnet konflikt).

4. Andre cirkulærer m.v.

Cirkulære nr. 9723 af 27. september 2021 om indberetning om straffesager mod offentligt ansatte, indberetning om straffesager vedrørende seksuelt misbrug af børn mv., terrorisme og offentlig billiggelse af visse strafbare handlinger, herunder som led i religiøs oplæring, begået af personer, der er ansat eller beskæftiget med børn, samt indberetning om straffesager vedrørende spirituskørsel og samtidig kørsel i frakendelsestiden begået af personer, der er ansat uden for den offentlige forvaltning

Indberetning om straffesager mod offentligt ansatte

§ 1. Politidirektøren (Politimesteren i Grønland) indberetter straffesager mod personer, der er ansat i den offentlige forvaltning (jf. lov om offentlighed i forvaltningen § 2), samt for ansatte ved domstolene efter reglerne i §§ 2-6.

§ 2. Indberetning sker til Rigsadvokaten, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. For ansatte under Justitsministeriets område indberettes således:

- 1) Personale ved kriminalforsorgens tjenestesteder til Direktoratet for Kriminalforsorgen.
- 2) Juridisk personale ved politiet, anklagemyndigheden samt personale ved Justitsministeriets departement og styrelser til Justitsministeriet.
- 3) Politipersonale og andre ansatte i politiet og anklagemyndigheden til rigspolitechefen, jf. herved Kundgørelse I, nr. 10, sammenholdt med reglerne i Rigsadvokatmeddelelsen.

Stk. 3. For ansatte ved domstolene indberettes til Domstolsstyrelsen.

Stk. 4. For ansatte i Forsvarsministeriets koncern indberettes til Forsvarsministeriets Personalestyrelse. Indberetning vedrørende ansatte, som indgår i flybesætninger i Flyvevåbnet, skal i de i § 3, nr. 5, nævnte tilfælde indgives til Forsvarskommandoen.

§ 3. Indberetning skal foretages, når der

- 1) rejses sigtelse for en overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, lov om våben og eksplosivstoffer m.v., eller lov om knive og blankvåben m.v.,
- 2) afsiges dom for overtrædelse af andre love, hvorved den pågældende idømmes højere straf end bøde,
- 3) sker administrativ inddragelse af førerretten i anledning af overtrædelse af færdselsloven,
- 4) sker ubetinget frakendelse af førerretten, eller betinget frakendelse af førerretten i forbindelse med tjenestekørsel, eller
- 5) indledes undersøgelse eller rejses sigtelse mod ansatte i Forsvarsministeriets koncern for et strafbart forhold, hvis indtagelse af alkohol eller euforiserende stoffer er et led i gerningsindholdet.

Stk. 2. For juridisk personale under Justitsministeriets område samt ved domstolene skal der endvidere ske indberetning, når der sker betinget frakendelse af førerretten, eller hvis det i øvrigt er åbenbart, at sagen kan have betydning for ansættelsesmyndigheden.

§ 4. Indberetning om afgjorte sager sker ved indsendelse af dom, bødeforelæg eller anden administrativ afgørelse. Indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort, sker i almindelighed ved indsendelse af forholdsbeskrivelse

samt genpart af eventuelt anklageskrift, retsmødebegæring og retsbogsudskrift.

Stk. 2. Indberetningen skal være ledsaget af oplysninger om den pågældendes ansættelsesforhold, herunder arbejdsfunktion, stillingsbetegnelse, ansættelsessted og ansættelsesmyndighed.

Stk. 3. I følgende tilfælde vedlægges genpart af relevante politirapporter:

- 1) når der rejses sigtelse mod en person, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har direkte kontakt med børn under 15 år, for overtrædelse af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år, og
- 2) når der rejses sigtelse mod en person, der er ansat ved et fængsel, en institution for børn og unge, et sygehus, en institution for psykisk syge, en institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller lignende, for overtrædelse af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden eller kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme.

Stk. 4. Sker der senere anholdelse eller fængsling, eller rejses tiltale, foretages supplerende indberetning herom.

§ 5. Har politiet foretaget indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort, skal der ligeledes ske indberetning om sagens udfald, herunder om udfaldet af en eventuel ankesag. Indberetning sker ved indsendelse af domsudskrift, bødeforelæg eller anden administrativ afgørelse.

Stk. 2. Kæres rettens afgørelse om varetægtsfængsling, jf. § 4, stk. 4, foretages indberetning herom samt om kæremålets udfald.

§ 6. På grundlag af de indberetninger, der indsendes til Rigsadvokaten, underretter denne vedkommende ansættelsesmyndighed om sagen, når kendskab til sagen må antages at være af væsentlig betydning for ansættelsesmyndigheden i relation til den pågældendes ansættelsesforhold, og de udsagn, som taler for

at underrette ansættelsesmyndigheden, klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.

Indberetning om straffesager vedrørende seksuelt misbrug af børn mv., terrorisme og offentlig billigelse af visse strafbare handlinger, herunder som led i religiøs oplæring

§ 7. Politiet indberetter til Rigsadvokaten straffesager mod personer, der som led i ansættelse eller beskæftigelse uden for den offentlige forvaltning har direkte kontakt med børn under 15 år, når der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 101 a, §§ 114-114 j, § 128, § 136, stk. 2 og 3, §§ 216, stk. 2, og 222, herunder jf. § 225, og § 235 samt om overtrædelse af §§ 210, 223 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 2. Politiet indberetter ligeledes straffesager mod personer, der som led i ansættelse eller beskæftigelse uden for den offentlige forvaltning færdes fast blandt børn under 15 år og derved har mulighed for at opnå direkte kontakt med disse børn, når der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 101 a, §§ 114-114 j, § 128, § 136, stk. 2 og 3, §§ 216, stk. 2, og 222, herunder jf. § 225, og § 235 samt om overtrædelse af §§ 210, 223 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 3. Politiet indberetter endvidere straffesager mod de i stk. 1 og stk. 2 nævnte personers ægtefæller, samlever, hjemmeboende børn og andre, der som følge af det i stk. 1 eller stk. 2 nævnte ansættelses- eller beskæftigelsesforhold har mulighed for at opnå direkte kontakt med børn under 15 år, når der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 101 a, §§ 114-114 j, § 128, § 136, stk. 2 og 3, §§ 216, stk. 2, og 222, herunder jf. § 225, og § 235 samt om overtrædelse af §§ 210, 223 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 4. Reglerne i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for ægtefæller, samlever, hjemmeboende børn og andre, der som følge af et an-

sættelses- eller beskæftigelsesforhold i den offentlige forvaltning har mulighed for at opnå direkte kontakt med børn under 15 år, når der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 101 a, §§ 114-114 j, § 128, § 136, stk. 2 og 3, §§ 216, stk. 2, og 222, herunder jf. § 225, og § 235 samt om overtrædelse af §§ 210, 223 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

§ 8. Indberetning efter § 7 om afgjorte sager sker ved indsendelse af dom, bødeforelæg eller anden administrativ afgørelse samt genpart af relevante politirapporter. Indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort, sker i almindelighed ved indsendelse af forholdsbeskrivelse samt genpart af eventuelt anklageskrift, retsmødebegæring, retsbogsudskrift og relevante politirapporter.

Stk. 2. Indberetningen skal være ledsaget af oplysninger om den pågældendes ansættelsesforhold, herunder arbejdsfunktion, stillingsbetegnelse, ansættelsessted og arbejdsgiver. Tilsvarende oplysninger skal ledsage en indberetning, der er begrundet i den pågældendes bi-beskæftigelse eller fritidsbeskæftigelse. Indberetning om sager som nævnt i § 7, stk. 3 og stk. 4, ledsages af oplysninger om det relevante ansættelses- eller beskæftigelsesforhold.

Stk. 3. Sker der senere anholdelse eller fængsling, eller rejses tiltale, foretages supplerende indberetning herom. § 5 finder tilsvarende anvendelse, når politiet i medfør af § 7 har foretaget indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort.

§ 9. På grundlag af de indberetninger, der indsendes til Rigsadvokaten, underretter denne vedkommende arbejdsgiver eller lignende om sagen, når kendskab til sagen må antages at være af væsentlig betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen, og de hensyn, som taler for at underrette arbejdsgiveren, klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.

Stk. 2. I forbindelse med Rigsadvokatens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at der pålægges tavshedspligt med hensyn til oplysningerne, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 3, og at uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Indberetning om straffesager vedrørende spirituskørsel og samtidig kørsel i frakendelsestiden begået af personer ansat uden for den offentlige forvaltning

§ 9 a. Politiet indberetter til Rigsadvokaten straffesager mod personer, der som en væsentlig del af deres erhverv uden for den offentlige forvaltning fører et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som tidligere er frakendt førerretten ubetinget på grund af spirituskørsel, når der rejses sigtelse for spirituskørsel og samtidig kørsel i frakendelsestiden, jf. færdselslovens § 53 og § 117 a.

Stk. 2. I sager omfattet af stk. 1 indberetter politiet sagens udfald, herunder udfaldet af en eventuel ankesag, til Rigsadvokaten.

§ 9 b. Indberetning efter § 9 a, stk. 1, om sager, der endnu ikke er afgjort, sker i almindelighed ved indsendelse af forholdsbeskrivelse samt genpart af eventuelt anklageskrift, retsmødebegæring, retsbogsudskrift og relevante politirapporter. Indberetning om sagens udfald efter § 9 a, stk. 2, sker ved indsendelse af dommen, herunder en eventuel ankedom, eller en afgørelse om påtaleopgivelse.

Stk. 2. Indberetningen skal være ledsaget af oplysninger om den pågældendes ansættelsesforhold, herunder arbejdsfunktion, stillingsbetegnelse og ansættelsessted.

§ 9 c. På grundlag af de indberetninger, der indsendes til Rigsadvokaten, underretter denne vedkommende arbejdsgiver om sagen, når kendskab til sagen må antages at være af væsentlig betydning for ansættelsen, og de hensyn, som taler for at underrette arbejdsgiveren, klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.

veren, klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne angår.

Stk. 2. I forbindelse med Rigsadvokatens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at der pålægges tavshedspligt med hensyn til oplysningerne, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 3, og at uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Ikrafttræden

§ 10. Cirkulæret træder i kraft den 1. oktober 2021.

Stk. 2. Cirkulære nr. 64 af 29. juli 2005 om indberetning om straffesager mod offentligt ansatte samt indberetning om straffesager vedrørende seksuelt misbrug af børn mv. begået af personer, der er ansat eller beskæftiget med børn, ophæves.

Justitsministeriet, den 27. september 2021

NICK HÆKKERUP

Cirkulære nr. 91457 af 30. juni 2014 om behandling af erstatningssager i Forsvaret (uddrag)

Ref.:

- a. FPTBST 730-2 om behandling af arbejdsskader (FPTBST kan findes på Forsvarets HR portal)
- b. Kundgørelse for Forsvaret (KFF) B. 3-5, Forsvarsministeriets cirkulære af 27. april 1994 om underretning af Forsvarets Auditørkorps i arbejdsskadesager.
- c. Forvaltningsloven (FLV) (www.retsinformation.dk)
- d. Lov om forældelse af fordringer (www.retsinformation.dk).
- e. e. KFF B. 0-3, Forsvarsministeriets cirkulære af 31. marts 1997 om underretning om begivenheder i forsvaret, der kan medføre medieomtale.
- f. Bekendtgørelse om forsvarets særlige erstatnings- og godtgørelsesordning (FSG), nr. 129 af 28. februar 2005. Øvrige referencer er anført under respektive punkter.

Erstatter:

FKOBST 730-1, OKT 1995, kapitel 1, 2, 3, pkt. 1 – 29, pkt. 30 – pkt. 39 (delvist) samt pkt. 40 – pkt. 53, kapitel 4 og 5 (delvist), samt bilag 1-3.

.....

4.3. RAPPORTERING

Såfremt en ansat afgår ved døden, skal følgende myndigheder underrettes snarest muligt

- Forsvarsministeriet, jf. ref. g.
 - Forsvarskommandoen (såvel direkte som ad kommandovejen),
 - Forsvarets Arbejdsskade- og Erstatningskontor
 - Arbejdsskadestyrelsen, tlf. nr. 20 42 63 97, senest 48 timer efter dødsfaldet (kun ansatte i tjeneste),
 - Forsvarets Auditørkorps (FAUK), jf. ref. e.
- Ved alvorlig personskade rapporteres således:
- Forsvarsministeriet, jf. ref. g.

- Forsvarskommandoen (såvel direkte som ad kommandovejen).
 - Forsvarets arbejdsskade og Erstatningskontor.
 - Forsvarets Auditørkorps. jf. ref. e.
- Ved alvorlig personskade forstås, at der er fare for liv og førlighed, herunder fare for varigt mén.
- Om underretning af Forsvares Auditørkorps om en arbejdsskade i andre tilfælde end ovenfor anført henvises til ref. e.
- Vejledning i udfærdigelse af rapporten fremgår af bilag 2.
- Vejledning i udfærdigelse af rapport vedrørende skade på personel udsendt til deltagelse i internationale operationer (INTOPS) fremgår af bilag 3.
-
-

Cirkulære nr. 9893 af 13. oktober 2006 om indberetning om militære straffesager

§ 1. Auditøren foretager indberetning om militære straffesager til Forsvarets Personeltjeneste.

- § 2.** Indberetning sker normalt, når der
- 1) rejses sigtelse for en overtrædelse af militær straffelov, straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller våbenloven,
 - 2) afsiges dom for overtrædelse af andre love, hvorved den pågældende idømmes højere straf end bøde,
 - 3) sker administrativ inddragelse af førerretten i anledning af overtrædelse af færdselsloven, eller der
 - 4) i forbindelse med tjenstekørsel sker betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 2. Indberetning kan desuden ske, når kendskab til sagen i øvrigt må antages at være af væsentlig betydning i relation til den pågældendes tjeneste, og de hensyn, som taler for at indberette, klart overstiger de hensyn, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den som oplysningen angår.

§ 3. Auditøren kan indberette til andre af forsvarets myndigheder eller anden ansættelsesmyndighed, når kendskab til sagen må antages at være af væsentlig betydning for den pågældende myndighed, og de hensyn, som taler for at underrette myndigheden, klart overstiger de hensyn, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den person som oplysningen angår.

Stk. 2. I forbindelse med auditørens videregivelse af oplysninger efter stk. 1, skal det tydeligt fremgå, at der pålægges tavshedspligt med hensyn til oplysningerne, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 3, og at uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

§ 4. Indberetning om afgjorte sager sker ved indsendelse af dom, bødeforelæg eller anden administrativ afgørelse. Indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort, skal indeholde oplysning om indholdet af den rejste sigtelse.

Stk. 2. Indberetningen skal være ledsaget af oplysninger om stillingsbetegnelse og ansættelsessted.

Stk. 3. Sker der senere anholdelse eller fængsling, eller rejses der tiltale, foretages supplerende indberetning herom.

§ 5. Har auditøren foretaget indberetning om sager, der endnu ikke er afgjort, skal der ligeledes ske underretning om sagens udfald, herunder udfaldet af en eventuel ankesag. Underretning sker ved oversendelse af domsudskrift, bødeforelæg eller anden administrativ afgørelse.

§ 6. Cirkulæret træder i kraft den 1. november 2006.

Forsvarsministeriet, den 13. oktober 2006

P.M.V.
E.B.

Peter Wass
Kontorchef

Cirkulære nr. 9036 af 20. januar 2006 om tjenestebestemmelser for forsvarets militære og civile personel

Følgende tjenestebestemmelser fastsættes for forsvarets militære og civile personel:

Tavshedspligt

§ 1. Enhver har tavshedspligt med hensyn til de forhold, som vedkommende under sin tjeneste bliver bekendt med, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller foreskrevet blandt andet i de til enhver tid gældende bestemmelser for den militære sikkerhedstjeneste, herunder Forsvarskommandobestemmelse 358-1. Tavshedspligten ophører ikke ved udtræden af tjenesten.

Foranstående/efterstående

§ 2. Enhver der i den militære rækkefølge står foran en anden, er dennes foranstående, den anden hans efterstående. Menigt personel er indbyrdes ligestillet.

Overordnede/underordnede

§ 3. Den, der i henhold til bestemmelse eller ordre er bemyndiget til at udstede ordrer til andre inden for et nærmere fastsat tjenesteområde, er disses overordnede og de andre dennes underordnede.

Stk. 2. Ved tjenesteområde forstås det til en tjenestestilling knyttede ansvars- og myndighedsområde.

Stk. 3. Ved nærmeste overordnede forstås den overordnede, under hvis direkte kommando den underordnede står.

Stk. 4. Ved nærmeste overordnede chef forstås den chef eller den med en chef ligestillede overordnede, inden for hvis tjenesteområde den underordnede hører.

Stk. 5. En foranstående, der skrider ind over for en efterstående for at tilvejebringe orden eller hindre uorden, skal betragtes som overordnet. Endvidere skal vagter, herunder patruljevagter samt militærpolitipersonel adlydes som overordnede.

Ordrer

§ 4. Den underordnede skal til enhver tid efterkomme en tjenstlig ordre.

Stk. 2. Udstedes en tjenstlig ordre mundtligt i en overordnetes navn af en person, der er kendt, eller som legitimerer sig som hørende til den overordnedes stab, skal ordren adlydes, som om den var givet af den overordnede personligt.

Stk. 3. Modtager den underordnede en tjenstlig ordre, som strider imod en overordnetes ordre, eller er der grund til at tro, at en ordre beror på en misforståelse eller på ukendskab til begivenheder eller forhold, der er af vigtighed i det pågældende tilfælde, skal den underordnede gøre opmærksom på dette. Fastholdes ordren, skal den adlydes. Mener den underordnede, at der sker vedkommende uret ved en ordre, kan den pågældende gøre sin overordnede opmærksom på dette, såfremt ordrens udførelse ikke forsinkes herved og forholdene i øvrigt tillader det. Fastholdes ordren, skal den adlydes. Hvis den underordnede fortsat mener sig forurettet, kan den underordnede klage, jf. § 5.

Stk. 4. Såfremt en ordre på grund af uforudsete omstændigheder ikke kan udføres eller ikke kan udføres til fastsat tid, og det ikke er muligt at underrette den overordnede herom, skal den underordnede – såfremt situationen kræver det – handle på eget initiativ, således som ordrens formål og hensynet til tjenestens tarv i øvrigt kræver det. Den underordnede skal snarest underrette den overordnede om det foretagne samt om grunden hertil.

Stk. 5. Gør omstændighederne det nødvendigt at give en ordre, der strider mod bestemmelser eller en højere overordnetes ordre, skal den, der giver ordren, snarest muligt afgive melding til vedkommende højere overordnede med begrundelse for afvigelsen.

Klager

§ 5. Den ansatte eller tjenstgørende i forsvaret, der ønsker at fremsætte en klage, skal rette henvendelse til nærmest overordnede chef,

også selvom klagen er rettet mod denne. Opholder den overordnede og klageren sig på samme tjenestested, skal henvendelsen ske personligt. Er klagen rettet mod en anden, skal klageren meddele den pågældende, at der indgives klage mod denne. Ovenstående regler kan dog fraviges, når det er nødvendigt af hensyn til sagens oplysning. Afslår eller undlader den nærmest overordnede at afgøre eller at fremme en klage, eller er klageren utilfreds med den truffene afgørelse, kan denne henvende sig til den næste højere overordnede. Klageren skal dog underrette sin nærmeste overordnede først.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke forhold, der skal behandles som et strafbart forhold, klager der skal behandles efter militær disciplinarlov eller klager om kønskrænkende adfærd efter Forsvarskommando Publikation 401-2 og 401-3.

Demonstrationer og agitation m.v.

§ 6. Militært personel må ikke i uniform deltage i optog eller møder, hvor der demonstreres mod tjenstlige forhold, mod forsvaret i almindelighed eller mod dansk forsvarspolitik, f.eks. deltagelse i missioner i udlandet.

Stk. 2. Den overordnede må ikke i tjenestetiden udøve politisk agitation over for den underordnede.

Stk. 3. Forsvarets personel er frit stillet med hensyn til at deltage i gudstjenester eller lignende religiøse handlinger uanset, om disse gennemføres ved militær foranstaltning.

§ 7. Denne kundgørelse træder i kraft den 1. februar 2006.

Stk. 2. Samtidig ophæves Kundgørelse for Forsvaret B. 3-4 af 5. november 1990.

Cirkulære nr. 25000 af 31. marts 1997 om underretning om begivenheder i forsvaret, der kan medføre medieomtale

§ 1. Forsvarsministeriet skal straks underrettes, hvis der i forsvaret indtræffer begivenheder af en sådan karakter, at de må antages at have offentlighedens interesse, herunder vurderes at blive gjort til genstand for omtale i medierne.

Stk. 2. Underretningen skal indeholde oplysning om eventuelt trufne foranstaltninger, ligesom det skal oplyses, om pressen og, i tilfælde af ulykke, eventuelle pårørende er underrettet.

Stk. 3. Underretningen skal snarest efterfølges af en egentlig indberetning indeholdende detaljerede oplysninger om sagen, herunder om evt. udtalelser mv.

Stk. 4. Besluttet det at udsende en pressemeddelelse om sådanne begivenheder, som omtalt i stk. 1, skal det sikres, at pressemeddelelsen er Forsvarsministeriet i hænde, før offentliggørelsen finder sted.

Stk. 5. Er der tale om en straffesag, skal der under tilsvarende forudsætninger løbende ske indberetning om vigtigere beslutninger, der måtte blive truffet i sagen.

Ikrafttrædelse mv.

§ 2. Kundgørelse for Forsvaret B.0-3 af 1. juli 1989 ophæves.

P.M.V.
E.B.
P. Ludvigsen

Cirkulære nr. 25030 af 27. april 1994 om underretning af Forsvarets Auditørkorps i arbejdsskadesager

§ 1. I tilfælde af følgende arbejdsskader skal tjenestestedschefen underrette vedkommende auditør med henblik på bevissikring til brug for eventuelle erstatningssager:

- a. Ved arbejdsskader, der medfører hospitalsindlæggelse.
- b. Ved arbejdsskader, der af tjenestestedet skønnes at medføre længere tids sygdom eller uarbejdsdygtighed.
- c. Ved arbejdsbetingede sygdomme, så snart forsvaret får kendskab hertil.
- d. Ved arbejdsskader, hvor tjenestestedet i øvrigt skønner, at der er behov for bevissikring.

§ 2. Samtidig med at underretning foretages, bør kopi af anmeldelsen til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet indsendes til vedkommende auditør.

§ 3. For så vidt angår myndigheder, der ikke har direkte tilknytning til en auditør, skal underretning i henhold til cirkulærets § 1 ske til Generalauditoriatet.

§ 4. Tjenestestedschefen oversender kopi af auditørens rapport til det pågældende sikkerhedsudvalg. Såfremt auditørens rapport indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, der er uden betydning for sikkerhedsudvalgets behandling af sagen, skal tjenestestedschefen udtage disse inden oversendelse af rapporten.

§ 5. Cirkulæret træder i kraft den 1. juni 1994. Samtidig ophæves Kundgørelse for Forsvaret B. 3-5 af 26. juni 1992.

P.M.V.
E.B.
H.M. Richter

5. Kontaktoplysninger m.v.

Forsvarsministeriets Auditørkorps

Forsvarsministeriets Auditørkorps har som militær anklagemyndighed til opgave at efterforske og behandle militære straffesager.

Auditørkorpsset er uafhængig af forsvaret og det militære kommandosystem og er alene underlagt forsvarsministerens tilsyn og kontrol.

Den militære anklagemyndighed er organisatorisk opdelt i to niveauer bestående af Generalauditoriatet og Auditørkontoret placeret i henholdsvis København og Viborg.

Generalauditoriatet

Henvendelser vedrørende generelle spørgsmål og klager m.v. rettes til Generalauditøren.

Generalauditøren

Kastellet 14A
2100 København Ø

Telefon 72 81 10 40

Fax 72 81 10 43

Mail (fiin): fauk-myn

E-mail: fauk-myn@mil.dk

Auditørkontoret

Henvendelser vedrørende konkrete straffesager rettes til Auditøren.

Auditøren

Toldboden 1, 3. sal C
8800 Viborg

Telefon 72 81 10 80

Mail (fiin): fauk-ktp-au

E-mail: fauk-ktp-au@mil.dk

Sikker post

Se www.fauk.dk/kontakt

Vagtordning uden for kontortid

Henvendelser om rådgivning og/eller anmeldelse i militære straffesager rettes uden for normal kontortid til Auditørkorpsets telefonvagt.

Vagtordningen kan benyttes, når sagen er af hastende karakter, eller det i øvrigt kan komme på tale at foretage efterforskningskridt.

Vagthavende auditorfuldmægtig kan træffes på telefon (+45) 20 10 78 93.

Til notater:

Til notater:

Til notater:

Til notater:

Generalauditøren
Kastellet 14A
2100 København Ø

Telefon: + 45 7281 1040
E-mail: FAUK-MYN@MIL.DK
WEB: WWW.FAUK.DK

EAN: 5798000201996
CVR: 25 77 56 35